

EGAL AJANS

EMİRE GÖZÜ ANADOLU
LİSESİ BÜLTENİ

2015

İÇİNDEKİLER

EGAL AJANS'a Başlarken.....	1
Ortaöğretime Uyum Eğitimini Yaptık.....	2
Okulumuzdan Haberler.....	6
Topraklarımızdan Bir Masal: Sihirli Kuş.....	7
Topraklarımızdan Bir Masal: Kuşun Hikayesi.....	9
Sosyal Medyada Güvenlik.....	11
Okulumuz Öğrencilerine Hediye Kitap Dağıtımı.....	14
Maziye Bir Seyahat: “ 90'larda Öğrenci Olmak”	15
I. Dönem Okul Birincimiz: Turgut ALPAR.....	19
Okulumuzda Edebiyat Bilgi Yarışması Yapıldı.....	20
Âmâ (Kôr) İnsanlar ve Profesör.....	21
9/D Sınıfına Göre herkesin Yaşadığı Duygu: “Aşk”.....	22
9/E Sınıfına Göre herkesin Yaşadığı Duygu: “Aşk”.....	23
Bir Annemizle Röportaj.....	24
Okulumuz Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenlerinden Mehmet DOĞAN ile Kısa bir Hasbihal.....	26
Okulumuzda Şiir Yarışması Düzenlendi.....	28
Bilim Köşemiz.....	31
Çanakkale Zaferi.....	32
Işıktan Dönüşümlü.....	33
Öğretmenim Canım Benim.....	34
Karanlıktan Işığa.....	35
Ya Geleceğime Ne Olacak?	36
Toplumda Şiddet ve Eşitsizlik.....	37
Her Yerde Ben.....	38
Kadın Hakları.....	39
Kadının Direnişi.....	40
Sen Selamla Başla.....	41
Merhaba “Emire Gözü Anadolu Lisesi'ne”	42
Dostluk	43
Dost Olmaya Çalışmak.....	44
Ağlamak ve Gülmek.....	45
Mutlu Et Ki Mutlu Ol.....	46

Mutluluk	47
Mutluluk Mu, Mutsuzluk Mu?.....	48
Birazcık Gülmek.....	50
Sarı Sümbül.....	51
Yaşam ve Ölüm.....	52
Yaşamın Mucizesi.....	53
Hayatın Kayıpları.....	54
Başarı.....	56
Kalemimde Hayat.....	57
Hayata Olan Bakış Açımız.....	58
Hayata Dair Umutlar.....	59
Hayat Kısa.....	60
Sevgiyi Seçmek.....	61
Bir Gün.....	62
Geleceğin Aynası: Hayallerimiz.....	63
Babam.....	64
Hakkımı Helal Et Anam.....	65
Nasihat.....	66
Seni Seviyorum.....	67
Mardin.....	68
Hayatım Matematik.....	69
Şiir Yazıyorum.....	70
Dertli Gül.....	71
Hikaye.....	72
Görmek Bakmak	73
Sevdiğin Olmadan.....	74
Sen	75
Sensiz Gidişin Gibi.....	76
Yol.....	77
Vazgeçemediğim Sevdiğim.....	78
Var Oluşun.....	79
Aldım Yalnızlığımı Gidiyorum.....	80
Aşk Yeniden.....	81
Nusaybin Anadolu Lisesi Akşam Yemeğinde Buluştu.....	82

Kısa Film	83
Üniversite tanıtım Fuarı.....	87
Geleneksel Halı Saha Futbol Turnuvası.....	88
Yetenek Sınavları.....	89
Bir Sanat Etkinliği: Şiir Gecemiz.....	90
Tiyatro Gösterimiz.....	91
Günlük Yaşam ve Egzersiz.....	92
Ara Sınıf Öğrencilerimiz Yaz Tatillerini Nasıl Değerlendirmeli?.....	94
Karikatürler	96

EGAL AJANS'A BAŞLARKEN...

Yoğun programlı ve belki biraz da yorucu bir eğitim öğretim yılını geride bırakmak üzereyiz. Bu yıl eğitim kadromuza dâhil olan yeni öğretmenlerimiz ve aramıza katılan öğrencilerimizle daha kalabalık ama daha dinamik bir kadroya sahip olduk. Birlikte güzel işler ortaya koyduk. Spor, sinema, tiyatro, şiir, resim gibi alanlarda yapılan çalışmalara bir de okul gazetemiz Emire Gözü Anadolu Lisesi Ajans'ın yeni sayısı eklendi.

EGAL Ajans'ın bu yılki sayısında bu zamana kadar yaşadıklarımızı hatırlamak üzere hazırladığımız haberler ve hislerimizi, düşüncelerimizi aktardığımız deneme ve şiirlerle karşınızdayız.

Gazetemizin oluşum sürecine yazdıkları bilgilendirici yazılarla katkıda bulunan öğretmenlerimize; yazdıkları denemeleri, şiirleri veya yaptıkları araştırmaları, röportajları bizlere sunan öğrencilerimize ve hazırlık aşamasında bizlere yardımcı dokunan herkese teşekkürü bir borç biliriz.

Farklı haber ve içeriklerin yer aldığı gazetemizi keyifle okumanızı dileriz.

Gelecek yıl, yeni sayımızda görüşmek dileğiyle...

Editörler:

Ramazan ARICI

Seval YUMUŞ

ORTAÖĞRETİME UYUM EĞİTİMİNİ YAPTIK.

MEB tarafından 2013-2014 eğitim- öğretim yılında Türkiye’de 12 pilot okul ile başlayan ve 2014-2015 eğitim- öğretim yılında 40 okula çıkartılarak devam eden ortaöğretime uyum seminerinin 2. uygulamasını da yaptık.

NEREDEN?

Ortaöğretime Uyum Semineri, Milli Eğitim Bakanlığı ve Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) işbirliğinde hazırlanan Ülke Programı Eylem Planı (2011-2015) kapsamındaki çalışmalarda, Dokuzuncu Kalkınma Planı ve MEB'in Stratejik Planı'nda yer alan hedeflerdir.

Bu işbirliği ile Ülke Programı Eylem Planı Gençliğin Güçlendirilmesi ve Koruma başlığı 2013 Yıllık Çalışma Planı kapsamında, ortaöğretim kurumlarında eğitim öğretime başlayan 9. sınıf öğrencilerine eğitim yılı başında okulun fiziki durumu, sosyal ve idari birimlerini, kurallarını, işleyişini tanıtmak, sorumlu oldukları dersler ve sınıf geçme kuralları ile ilgili bilgi vermek, böylelikle öğrencilerin yeni girdikleri okul ortamına kısa sürede uyum sağlamalarına katkıda bulunma amaçlanmaktadır.

NEDEN?

Milli Eğitim Bakanlığınca (MEB), özellikle okul terklerini azaltmak ve okula uyumu sağlamak amacıyla lise 9. sınıf öğrencileri için düzenlendi. MEB tarafından yapılan "Ortaöğretim Düzeyinde Sınıf Tekrarı, Okul Terki ve Okul Dışında Kalan Çocuklar" araştırma sonucunda okul terk etme ve sınıf tekrarı yapma riskinin ve oranlarının en çok 9. sınıfta olduğu belirlendi. Araştırma bulgularına göre, sınıf tekrarı yapan öğrencilerin yüzde 74'ünü ve okul terki yapan öğrencilerin yüzde 28'ini 9. sınıf öğrencileri oluşturdu. Bu kapsamda yapılan nicel ve nitel görüşmeler sonucunda okulu terk etme ve sınıf tekrarı yapma nedenlerinden birinin okula uyum sağlayamama olduğu ortaya çıktı. Tüm bu verilere dayanarak Bakanlık, ortaöğretim kurumlarında eğitim-öğretime başlayan 9. sınıf öğrencilerine 2013-2014 eğitim- öğretim yılında Türkiye’de 12 pilot okul ile başlayan "Ortaöğretime Uyum Programı"nı bu yıl 40 okula çıkartarak uygulama alanını genişletti. Gittikçe genişletilen çalışmalar ile sonraki yıllara tüm 9. sınıflara programın uygulanması planlanıyor.

NELER AMAÇLANIYOR?

Ortaöğretim sınıf geçme konularında bilgiler verilecek Ortaöğretime Uyum Programıyla, ortaöğretim kurumlarında eğitim öğretime yeni başlayan 9. sınıf öğrencilerinin okulu, okul personelini, okulun içinde bulunduğu çevreyi farklı etkinlikler yoluyla tanıyarak mutlu, uyumlu ve başarılı bireyler olarak okula devam etmelerini böylelikle öğrencilerin yeni girdikleri okul ortamına kısa sürede uyum sağlamaları hedefleniyor.

Bu programla okulun tanıtımı, vizyonu, geçmiş yıllarda elde edilen başarılarıyla yapılacak rehberlik servisi, kütüphane, laboratuvar gibi fiziki ortamları gezilecek, geziler, proje çalışmaları

anlatılacak, ortaöğretim sınıf geçme, ödül ve disiplin yönetmeliklerinde kendileriyle ilgili olan kılık-kıyafet, devam-devamsızlık gibi konularda genel bilgiler verilecek.

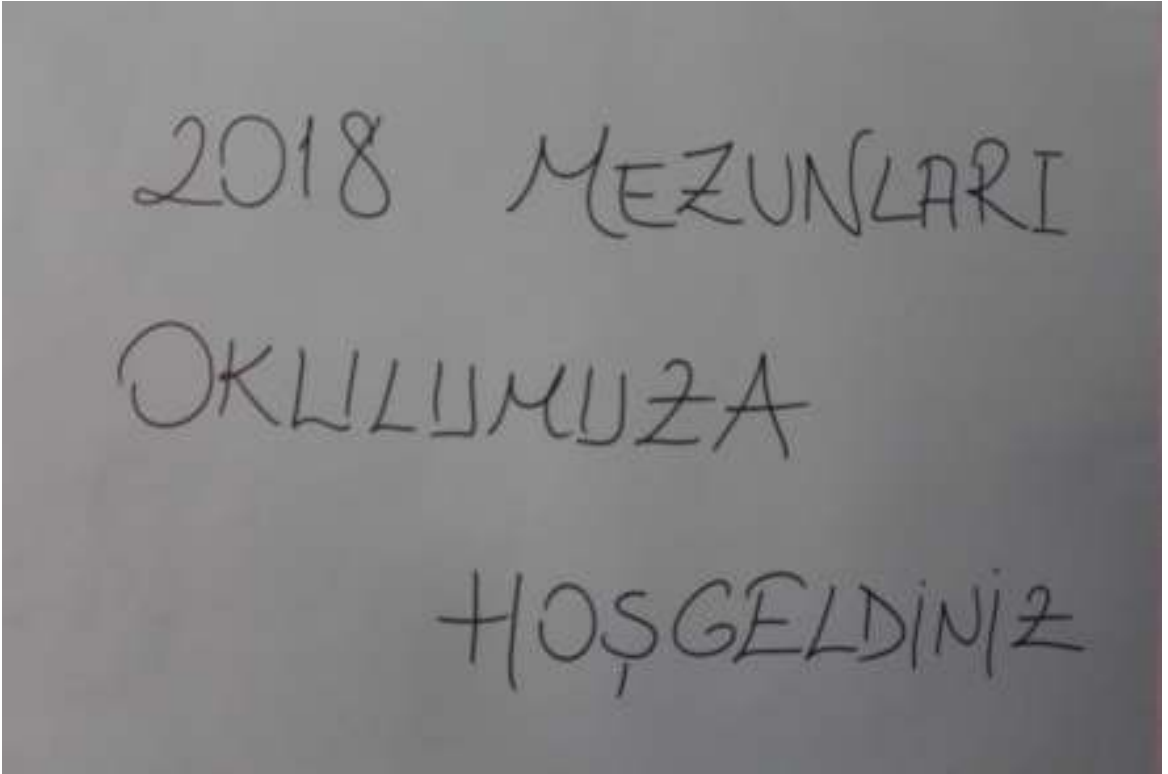
Yeni kayıt olan öğrenciler hakkında ön bilgiler elde edilerek, bu bilgiler doğrultusunda öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine göre yönlendirilmelerine yardımcı olunacak.

EMİRE GÖZÜ ANADOLU LİSESİ'NDE

Türkiye'deki 12 Pilot okul ile başlayan ve 40 okul ile devam eden uygulamada bulunan Nusaybin Emire Gözü Anadolu Lisesi de bu çerçevede 2.uyum eğitimini düzenledi.

“Kurum olarak temel amacımız ise, lisemize yerleşen 170 öğrencinin, okula bir hafta erken başlayarak çevreye uyum sorunlarını açması, aidiyet duygularının gelişmesi, okulun anlamlı ve değerli bir parçası olduklarına dair inançlarının kuvvetlenmesidir”

9.00-12.30 saatleri arasında düzenlenen "İsimler ve hareketler, müzikli balon, öğretmenlerimizi tanıyalım, okulumuzu geziyorum, hoş geldin arkadaşım, ödüller ve cezalar, istasyon, yap yapma, haydi maça, beklentilerimiz ve endişelerimiz, yaptığı yap, ne yapacağımı bilmiyorum, geleceğim kimde, hak ve sorumluluklarımız" isimlerinin verildiği etkinlikler ile yapıldı.

OKULUMUZDAN HABERLER...

Emire Gözü Anadolu Lisesi olarak 2014-2015 eğitim öğretim yılında iki binada eğitim faaliyetlerine devam ettik. Okulumuzun ana binasının öğrenci mevcudumuza yetmemesi üzerine Emire Gözü Anadolu Lisesi bu yıl hem ana binasında hem de Nusaybin Anadolu Lisesi yanındaki yeni binasında eğitim öğretime devam etmiştir.

13 adet 9. ve 5 adet 10. sınıfın yer aldığı binada ayrıca 2 adet 11. sınıf dersliği bulunmaktadır. Lisemizin hizmetine sunulan yeni bina ile ana binamızdaki sınıf mevcutları da düşürülmüş bu sayede tüm öğrencilerimiz ve öğretmenlerimiz için daha verimli ders ortamı sağlanmaya çalışılmıştır.

TOPRAKLARIMIZDAN BİR MASAL:

SİHİRLİ KUŞ

Bir varmış bir yokmuş. Bir adamın iki çocuğu, bir karısı varmış. Bu adam ormana gidip odun topluyormuş. Odun toplarken bir kuş bulmuş. Bu adam kuşu eline aldığı zaman kuşun altından bir altın çıkmış ama adam bunu görmemiş. Sonra odunları toplayıp kuşu da alıp evin yolunu tutmuş. Sabah olduğunda kuşa bir kafes yapmış. Bu adamın çocukları da kuşu sevmiş. Bu kuş her sabah bir altın yumurta yumurtluyormuş. Adamın karısı bunu görmüş. Kocasına vermiş. Kuşun yumurtladığı bu altınları satıp zengin olmuşlar. Yaşadıkları yer bir köymüş ve köyün en zengin ailesi olmuşlar. Bu köyde Müslüman ve Yahudi insanlar bir arada yaşıyormuş. Yahudilerin lideri bu ailenin bir kuşu ve bu kuşun altın yumurta yumurtladığını biliyormuş. Yahudi lideri bu aileyi kıskanmış. Altın yumurtlayan kuşun sahibi adam bir gün karısına “Ben hacca gideceğim.” demiş. Hazırlığını yapıp hacca gitmiş ve iki çocuklarını yani Mirza Ahmet ve Mirza Muhammet’i karısına emanet etmiş. Sonra Yahudi lideri adamın hacca gitmesini fırsat bilmiş ve altın yumurtlayan kuşun sahibinin evine gitmiş. Yahudi lideri adam, kadının aklını karıştırıp kadını kendisiyle evlenmeye ikna etmiş. Miza Ahmet ve Mirza Muhammet perişan olmuşlar. Çünkü anneleri onları sevmemeye başlamış. Çocuklarını evden kovmuş. Yahudi lideri, kadına demiş ki “Akşamüzeri bana altın yumurtlayan kuşu pişir. Ben de seni istemeye geleceğim.” Kadın da buna inanıp söyleneni yapmış, altın yumurtlayan kuşu pişirmiş, pilav, salata hazırlamış. Yani tek kelimeyle nefis bir sofraya hazırlamış. Çocuklarından biri çok acıkmış. Gizlice eve girmiş, altın yumurtlayan kuşlarından yapılmış yemeği yemiş. Sonra Yahudi lideri, kadının evine gelmiş. Bakmış, altın yumurtlayan kuş sofrada yokmuş. Lider sinirlenmiş. Kadına “Kuş nerede?” diye sormuş. Kadın da “Ben bakkala kadar gitmiştim, herhalde çocuklarımdan biri yemiştir.” demiş. Lider, kadına “Hemen bana çocuklarını getir, çocuklarını yiyeceğim.” demiş. Kadın da adamın isteğine uyup sokak sokak çocuklarını aramaya başlamış. Bunu duyan çocukları kaçmışlar, gitmişler. En son önlerine iki yol çıkmış. Mirza Ahmet ve Mirza Muhammet’ten biri sağ yoldan diğeri de sol yoldan gitmiş. Mirza Muhammet’in karşısına bir ev çıkmış ve bu evin içinde bir adam yaşıyormuş. Bu adamın da çocuğu yokmuş. Mirza Muhammed kapıyı çalmış ve adama misafir olmuş. Başından geçenleri anlatmış. Adam da Mirza Muhammet’i çocuğu olarak yanına almış. Sonra adam bakmış ki her sabah bu çocuğun başucunda altın var. Aradan iki üç gün geçince adam Mirza Muhammet’e demiş ki “Oğlum sen bu altınları beni denemek için mi buraya koyuyorsun?” Çocuk da cevap vermiş: “Hayır, altınların nereden geldiğini bilmiyorum. Ben de ilk defa sizden böyle bir şey duyuyorum.” Aradan iki üç sene geçmiş, Mirza Muhammet

delikanlı bir adam olmuş. Üvey babası Mirza Muhammet'e demiş ki "Bak bu köyde güzel bir kız var. Bu kıza sadece zengin olanlar gidermiş. Biz de zengin olduğumuza göre sen git bu kıızı gör." Mirza Muhammet söyleneni yapmış, kıızı görmeye gitmiş. Kız, ona önce "Git başını yıka." demiş. Meğer bu kız bir tuzak kuruyormuş. Sonra Mirza Muhammet banyoya girmiş. Tam musluğu açacakken kendini bir boşluğun içinde bulmuş. Bu boşluğun içi su doluymuş. Sonra gözünü açtığında kendini dere kenarında, yemyeşil ağaçlar, havada uçuşan kuşlar içinde bulmuş. Kalkmış ve etrafına bakmış. Bir sürü siyah üzüm, beyaz üzüm, kırmızı üzüm ve elma ağaçları varmış. Siyah üzümü yediğinde siyah bir at oluyormuş. Beyaz üzümü yediğinde beyaz at, kırmızı üzüm yediğinde kırmızı at, elma yediğinde insan oluyormuş. Mirza Muhammet bu üç meyveyi bol bol alıp satmaya karar vermiş. İlk önce onu bu hale getiren kızın evinin civarına gitmiş. Gittiğinde de onu tanımaması için değişik elbiseler giymiş ve bağırmaya başlamış. Bir süre sonra kız iki hizmetçisinden birini satıcının yanına göndermiş. Mirza Muhammet'in yanına gelen hizmetçi üzümlerden siyah olanı tatmış. Birden bire siyah bir at olmuş. Bir süre sonra hizmetçi gelmeyince kız, diğer hizmetçisini göndermiş. O da gitmiş kırmızı üzümü yemiş, o da kırmızı bir at olmuş. Bakmış ki iki hizmetçisi de gelmemiş kız kalkmış, dışarı çıkmış. O da tezgâhın yanına gitmiş eline beyaz bir üzüm salkımı alıp üzümlerden yemiş. Kız da beyaz bir ata dönüşmüş. Sonra Mirza Muhammet bu üç atı ve üç elmayı alıp yola koyulmuş. Kardeşini bulmak için gezerken yolda ev yapan bir kişiye rastlamış. Selam vermiş. Selam verdiği gencin Mirza Ahmet olduğunu bilmiyormuş. Sonra onun yanına gitmiş. Demiş ki "Benim adım Mirza Muhammet, benim üç tane atım var. Ben de atlarımla sana taş taşıyıp senin bu evi yapmana yardım edeceğim." Mirza Muhammet ve Mirza Ahmet birlikte iki üç ay içinde evi bitirmişler. Ama bir gün anlaşamamışlar ve kavga etmişler. Mirza Ahmet demiş ki: "Keşke kardeşim Mirza Muhammet burada olsaydı. Seni öldürürdü." Diğeri de demiş ki "Asıl benim kardeşim Mirza Ahmet burada olsaydı seni öldürürdü." Bir anda ikisi de durmuş, birbirlerine bakmış ve kardeş olduklarını anlamışlar. Sonra üç atla beraber daha önce yaşadıkları evin yolunu tutmuşlar. Evlerine vardıklarında babalarının haçtan dönmüş olduğunu görmüşler. Bunun üzerine Mirza Muhammet cebinden üç elmayı çıkarmış ve elmaları atlara yedirmiş. Elmaları yiyen atlar birden bire üç insana dönüşmüşler. Ortaya çıkan üç güzel kızdan en güzeli Mirza Muhammet ile diğeri iki kızdan biri, babalarıyla ve diğeri de Mirza Ahmet'le evlenmiş ve mutluluk içinde yaşamışlar.

Fehime ÖZER

KUŞUN HİKÂYESİ

Bir gün yaşlı bir kadın ekmek yapmak için tandıra gitmiş ama tandırı bir türlü yakamamış. Birden tandırın üzerine bir kuş konmuş. Bu kuşun ayağında bir diken varmış. Kuş, yaşlı kadına, “Hey nine, ayağımdaki dikenini çıkar, tandırına at, tandırın yanar.” demiş. Kadın kuşun ayağındaki dikenini çıkarmış, tandıra atmış ve tandır yanmış. Kuş da gitmiş. Yaşlı kadın ekmeklerini pişirmeye başlamış. Kadın tam işini bitireceksen kuş tekrar gelmiş ve kadına “Hey, nine benim dikenim nerede?” demiş. Kadın “Sen bana dikenini verdin ben de tandırı yaktım.” diyerek cevap vermiş. Kuş bu cevabı beğenmemiş ve “Öyle olmaz nine ya bana dikenimi ya da pişirdiğin ekmeklerden yedisini vereceksin.” demiş. Yaşlı kadın ne kadar itiraz ederse etsin yedi ekmeği vermek zorunda kalmış.

Kuş, ekmekleri almış, bir ovaya gitmiş. Ovada bir çoban kuzularını otlatıyormuş. Kuş bakmış, çobanın kuzulardan birini sağıp sağdığı süte kuzu pisliklerini koyup yediğini görmüş. Kuş “Hop! Ne yapıyorsun çoban kardeş, bu pisliği nasıl yiyorsun?” demiş. Çoban “Ne yapayım kuşçuk, ben çok fakirim, yiyecek başka bir şeyim yok.” demiş. Kuş “Madem öyle, al bu ekmekler senin olsun. Bu ekmekleri ye.” demiş. Çoban sevinçle ekmekleri kabul etmiş. Uzun zamandır böyle güzel tandır ekmeği yemediği için ekmeklerin hepsini süte bandırıp yemiştir ve ekmeklerin yedisini de bitirmiştir. Kuş birden ortaya çıkmış ve çobana “Hani benim ekmeklerim?” demiş ve ekmeklerini geri istemiş. Çoban şaşırarak “Sen bana ekmekleri yemem için verdin ben de yedim, bitirdim.” demiş. Kuş bu açıklamayı kabul etmemiş ve “Ya bana beş kuzu ve bir keçi vereceksin ya da yedi ekmeğimi.” demiş. Çoban ne kadar itiraz etse de kuş beş kuzu ve bir keçiyi alarak oradan ayrılmış.

Beş kuzu ve bir keçiyle bir köye varan kuş köyde bir düğün yapıldığını görmüş. Ancak köylüler o kadar fakirmiş ki düğün yemekleri etrafta buldukları örümcek ve böceklermiş. Kuş

köylülere “Hey! Durun, yemeyin o zararlı şeyleri. Bu kuzuları ve keçiyi alın, davetlilerinize bunları pişirip ikam edin.” demiş. Kuzular ve keçi kesilmiş, yemekler hazırlanmış, yenmiş ve kuş yine gelip çatmış, “Hani benim kuzularım ve keçim?” demiş. Düğün sahipleri kuşa demişler ki “Sen bize kuzuları ve keçiyi verdin. Pişirip yiyin dedin. Biz de öyle yaptık.” Bunu duyan kuş da şöyle söylemiş: “O zaman madem kuzularımı ve keçimi geri veremiyorsunuz bana gelininizi vereceksiniz.” Düğün sahipleri ne deseler de ne yapsalar da gelini kuşa vermekten başka çare bulamamışlar ve gelini kuşa vermişler.

Gelini alan kuş bir dağa gitmiş. Dağda bir çoban ve çobanın elinde flüt varmış. Çoban otlatmaya getirdiği ineklerine flüt çalıyormuş. Flütten çıkan sesler o kadar güzelmiş ki kuş dayanamayıp çobana “Hey, çoban kardeş! Sen al şu gelini ver bana o flütü.” demiş. Böylece çoban flütü vermiş, gelini almış.

Kuş kocaman bir taşın üstüne konmuş. Flütünü çalmış ve şunları söylemiş:

“Ben bir diken
Verdim yedi ekmeğe
Yedi ekmeği verdim
Beş kuzu ile bir keçiye
Beş kuzu ile bir keçiyi
Verdim bir geline
Bir gelini de verdim
Bir flüte
Kimse yok kafamı
Kıracak bu dünyada”

Kuş bunları söylerken çoban kuşun başına bir taş atmış. Kuş üzerinde durduğu koca taştan yuvarlana yuvarlana düşmüş ve ölmüş. Çoban da hem gelini almış hem flütü. Bu hikâye de burada sona ermiş.

Masalı Aktaran:

Emrullah DANIŞMAN

9/C 286

SOSYAL MEDYADA GÜVENLİK

Sosyal medya siteleri her geçen gün daha da popüler hale geliyor. Gece yatarken kullandığımız sosyal medya hesaplarını son kez kontrol ederek uykuya dalıyor, sabah olduğunda ise yine ilk iş olarak gelen bildirimleri kontrol ederek güne başlıyoruz. Sosyal medya anlık gelişmeleri ve haberleri takip etmek için en sık başvurduğumuz mecra haline geldi. Peki güvenliğe ne kadar dikkat ediyoruz?

Sosyal medyada güvenlik açısından en çok rastlayacağımız sorun tüm sosyal medya hesaplarımıza tek şifre ile giriş yapma yanlışlığı olacaktır. Olası bir hacklenme durumunda eğer karşı taraf hacklemiş olduğu sosyal ağın şifresini diğer hesaplarda da denerse bu bizim için bir sonun başlangıcı olabilir. Nasıl ki evimizin anahtarı ile arabamızı, arabamızın anahtarı ile de motosikletimizi çalıştırmak mümkün değil, sosyal medyadaki hesaplarımızın da birbirinden farklı şifreler içermesi şart! Güvenlik düzeyi yüksek ve içinde

farklı karakterlerin de bulunduğu şifreleri kullanmak bu noktada önemli! Ayrıca şifreyi unuttuğumuzda veya çalınma riski ile karşılaştığımızda, sistemde önceden tanımlı bir GSM numaranızın olmayışı veya kurtarma e-postasının bulunmaması işinizi daha da zorlaştıracaktır. Bu yüzden sosyal medya hesaplarımızın güvenlik bölümlerindeki kurtarma e-postası ve GSM numarası bölümlerini es geçmeyerek özen göstermekte fayda var. Ayrıca sosyal medyadaki tüm hesaplarımızı oluştururken kullandığımız e-posta adresimiz içinde bir dizi önlemler almak hayati önem taşıyor.

Aşağıdaki 10 basit maddeye dikkat etmemiz halinde, sosyal ağ hesaplarımızda daha güvenli dolaşabiliriz:

- Öncelikle kaydolduğunuz sosyal ağ hesabının size sunduğu Gizlilik Politikasını iyice okuyun. Bu politika çerçevesinde sizi rahatsız eden en ufak bir şey varsa, kayıt işlemini iptal edin.
- Her hesabınız için farklı ve güçlü bir parola kullanın. 12345 gibi parolalardan uzak durun. Eğer iyi bir parola bulamıyorsanız, internette bunu sizin için yapabilecek birçok web sitesi bulunuyor.
- Paylaşımlarınızdan mümkün olduğunca aile fertlerini uzak tutun. Çocuğunuzun fotoğraflarını paylaşmanız, size düşman olan kimseler tarafından hedef haline gelmesine sebep olabilir. Yahut eşinizin fotoğrafları uygunsuz içeriklerin yayınlandığı sitelerde yayınlanmış olabilir. Mümkün olduğunca özelliğinizi başkalarıyla paylaşmayın.
- En sık gittiğiniz mekanlarda check-in yaparak, aslında güzergahınızı, hangi saatlerde nerelerde takıldığınızı da bir şekilde belli etmiş oluyorsunuz. Dolayısıyla da size düşman olan kimseler, sizi hangi saatte nerede olduğunuzu bildiğinden çok rahat ulaşabilecektir. Check-in'lerinizi düzenli bir şekilde yapmayın.

- Size gönderilen her e-postaya şüpheyle yaklaşın. Yapılan araştırmalar sonucu, kredi kartı gibi önemli bilgilerini kaptıran kullanıcıların büyük bir kısmı, kendisine gelen sahte e-posta yönlendirmelerini takip etmiş. Bu tür tuzaklara karşı gözünüzü dört açın.
- Size gönderilen uygulama davetlerine de şüpheli gözlerle bakın. Kim senin profiline bakmış? X oyununda 100.000 altın kazanmak için bu uygulamayı indir gibi gönderilere kanmayın.
- Kısaltılmış linkler en büyük düşmanınız olabilir. Herhangi bir bankanın resmi web sitesi yerine, tamamen aynı görsel öğelere sahip bir başka web sitesine yönlendirilip, hesap bilgilerinizi girdiğinizde iş işten geçmiş olabilir.
- Gereksiz eklentilerden ya da Google Play ve App Store'da bulunmayan uygulamalardan kaçının. İşin kötü yanı, adı sanı duyulmamış ve güvenlik uygulaması olduğunu iddia eden birçok uygulama internette kol geziyor. İsmi duymadığınız, güvenlik uygulaması izlenimi veren uygulamalardan uzak durun.
- Sisteminize bildiğiniz, popüler bir güvenlik uygulaması kurun. Ücretsiz uygulama bulamıyorsanız, bir yıllık koruma sunan uygun fiyatlı bir uygulama kullanabilirsiniz. Ufak bir miktar yüzünden binlerce TL kaybetmek gibi bir riskle her zaman karşı karşıyasınız. Paradan kaçınmayın ve bu uygulamalardan birini satın alın.
- Sosyal medya uygulamalarının resmi sitelerinde ya da uygulama içinde bulunan yardım bölümlerine göz atın. Merak ettiğiniz soruların en doğru ve güvenilir açıklamalarını burada bulabilirsiniz. Başkalarının yönlendirmeleri, başınızı ağrıtabilir.

Ümit ÖZMEN

BTR Öğretmeni

OKULUMUZ ÖĞRENCİLERİNE HEDİYE KİTAP DAĞITIMI

Okulumuz Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenlerinden Mehmet DOĞAN'ın sosyal medyada başlattığı kitap toplama kampanyası meyvelerini verdi. Kampanya neticesinde toplanan derslere yardımcı, YGS-LYS'ye hazırlık, roman, hikâye ve inceleme kategorilerinden oluşan kitaplar kitap kurdu öğrencilerimize dağıtıldı.

MAZİYE BİR SEYAHAT : “ 90’LARDA ÖĞRENCİ OLMAK ”

Toplumsal yapıyı oluşturan kurumların başında gelen “eğitim”, tarihsel süreçte Sümerlerin 3200’lü yıllarda yazıyı bulmasıyla ilk defa entelektüel bilgi becerilerine dayalı, sistemli eğitim kurumları haline gelir. Devamında, Hintlilerin zengin kastlardan gelen çocuklar için açmış oldukları “Gurukul” okullarıyla bu resmi ve sistemli eğitim kurumları yaygınlaşır diğer uygarlıkların katkılarıyla da nesilden nesile ve hasıla günümüze kadar gelir.

Eğitim müessesesi; çağdaş, postmodernist dediğimiz bu zaman dilimine gelinceye kadar bin yıllarca değişik sistemlerden, değişik geleneklerden ilerleyerek varlığını devam ettirir. 1990- 2015 yılları arasında gözle görülür muazzam değişim silsileleri yaşandıysa bin yıllar öncesi değişimlerin şiddetini düşünmek lazım. Tabi bu değişim rüzgârını en iyi, eğitim tarihçilerinden öğrenmek icap eder. Evet, biz sadece 90’lı yıllar ile 2015 yılları arasında eğitim sürecince neler değişti öğrenciler neler yaşadı bazılarını yâd edeceğiz.

90’lı yıllarda okul öncesi eğitim kurumları yaygın değildi. Öğrenciler ilk eğitimlerini ailede, siyah-beyaz olan TRT kanalından veya informal yollarla öğrenirdi. Oyuncakları arasında oyun hamuru yoktu “çamur” vardı. Çamurdan masketler, arabalar yapılırdı. Parlamaları için de bu oyuncaklara yağ sürülürdü. Fakat günümüz 2015’inde çocuklar dört yaşından itibaren kreş, okul öncesi gibi eğitim kurumlarında oyuncaklarla oyun hamurlarıyla eğitim maceralarına merhaba diyor.

Ve 90’larda ilkokul... İlkokul yıllarının başları inanılmaz heyecanlıydı. İlk etapta siyah önlükler (formalar) daha sonra mavi önlükler giyildi. Bu önlüklerin üstüne erkek öğrenciler A, B, C harflerinin yazılı olduğu beyaz önlük yakaları; kız öğrenciler ise çiçekli yakalar takardı. Yaka takmadan okula gelmek kesinlikle imkânsızdı. Evet, eve gelene kadar forma çıkarılmazdı. Kokulu silgiler vardı. Kokulu silgiye sahip olanlar çok itibarlı kendinden emin bakışlar atardı arkadaşlarına. Hiçbir şekilde silgisi olmayanlar da vardı. Okula spor ayakkabıyla girilemezdi çünkü spor ayakkabı edinmek çok zordu. Ayaklarda; dört büyük takımı temsil eden lastik ayakkabılar veya siyah çarıklar (çarox, şikal, pelav) vardı. Bu ayakkabıların altları sık sık delinir içine küçük küçük taşlar, çakıllar girerdi. Altı kaygan olan simsiyah lastik ayakkabılar da vardı. Ah, yazın sıcağında ayaklar fena kararır ve kokardı. Sırf bu ayaklar için evden bir iki tokat yenilirdi. Kışları ise tam bir trajedydi. O zaman “potin” denilen sarı, pembe, yeşil gibi renkli renkli çizmeler vardı. Okula, ellerde odun ve tezekle gidilirdi. Hatta o zaman öğretmen de düşünülürdü. Birer odun da evini ısıtması için öğretmene

götürülürdü. Herkes sınıfta yanan sobanın etrafında minik minik öpülesi ellerini ısıtmaya çalışırdı. Bazen önlükler yakılır ve önlüklere kocaman delikler açılırdı. O önlüklere yama yapılırdı ve sene sonuna kadar yamalı önlüklerle okula gidilirdi. Bir de önlüğü yırtık olanlar vardı. Çünkü senede bir defa önlük alınır hatta bazen alınmazdı, abilerin ablaların önlükleri giyilirdi. Okul kitâplarını temin etmek çok zordu. Temin edilince gazeteyle veya evden yürütülen poşetler kap haline getirilir; kitâplar öyle kaplanırdı. Kitapların üzerine sevilen sanatçıların resimleri, seçilen takımların etiketleri yapıştırılırdı.

Sabahları ilk derste tırnak, mendil, çorap kontrolü yapılırdı. Tahtaya yazılan “konuşanlar listesi” öğretmen tarafından hiç hoş karşılanmazdı. Öğrenciler, teneffüslerde bile konuşmamaya gayret ederlerdi. Çöp kutusunun etrafında konuşanlar vardı. Kurşun kalemlerin uçlarını açmak bahâne, tatlı muhabbetler şahâneydi. Öğretmen kızmadan tatlı muhabbeti bir iki kelime dâhâ nasıl uzatılacağına bakılırdı. Hele bir kişi yüzünden sınıfa çekilen sıra dayakları bir enteresandı. Sınıfta öğretmen neredeyse her gün, gece gündüz oyununu oynatırdı. Ve “çocuklar çiçek olun” denirdi. Çiçek gibi sırada oturulur çit çıkmazdı. Ders sırasında yanında kitâbı olmayan azarlanırdı. Bazen birleştirilmiş sınıflarda ders yapılırdı. Pencere kenarına üst sınıflar diğer sıralara da alt sınıflar yerleştirilirdi. Sınıflar kalabalık olsa da çit çıkmadan ders dinlenir, boş derslerde sınıftan çıkılmazdı. Ders saatlerinde okul sınırlarını ihlal edenler kesinlikle bir yaptırımla karşı karşıya kalırdı, cezalarını alırlardı. Hem besleme çantaları yoktu. Siyah bir poşetin içine salatalık, domates, peynir ve bir parça tandır ekmeği konulurdu. Okul çıkışında eve gelindiği gibi ekmeğe el yapımı salçalar sürülür büyük bir iştahla afiyetle yenilirdi. Akşama doğru elektrikler kesilir gaz lambaları veya mumlar yakılırdı. Ev adeta petrol kokardı. Mum ışığında da olsa ödevler mutlaka yapılır, dönem ödevleri için kütüphanelere gidilir kimlik çıkartılırdı. Ansiklopediler, dergiler, gazeteler, Meydan Larousse, Büyük Larousse ya da Temel Britanikalar taranır, ödevler elle ve mutlaka dolmakalemle yazılırdı. Ödevlerden sonra bitki-şehir, yüzük, kemer ve kibrit oyunları oynanırdı. Evet, ilkokul yılları eskiden böyleydi peki ya şimdi...

Günümüz ilkokul öğrencileri için teknolojik, sosyal, fiziksel olanaklar son derece elverişlidir. Öğrenciler renkli renkli özel üniformalar giyer. Okulda ısınma sitemleri son derece iyi. Odunla tezekle uğraşmıyorlar. Ders kitaplarını kolay temin ediyorlar; kitaplar, okul tarafından ücretsiz bir şekilde veriliyor. Fakat tüm bu olanaklara rağmen beslenmeleri son derece yanlış. Besleme çantaları abur cubur dediğimiz fastfoodlarla dolu. Ödevlerini nispeten internet dediğimiz platformdan çıkarırlar. Yani Kalın kalın ansiklopedilerle pek tanışmıyorlar. Minik ellerinde tabletler, elektronik cihazlarla haşır neşirler. Tabi internetin avantaj-

dezavantajları tartışılır. Evet bu dönemde çocuklar ; beyaz yakalarla, ansiklopedilerle, çamur masketlerle, tezekle, ellerinde odunla okula gitme ve gaz lambalarıyla tanış(a)madılar!

Lise... Evet, liseye gitmek olgunluk demektir. Büyümek demektir. Hayata atılmak demektir. O zamanlar, lise çağına gelen öğrenci için hayat erken başlardı. Okula başlayan bazı öğrenciler, öncelikle bir iş arardı. Eve ekmek parası götürmek gerekirdi. Bir öğün çalışır diğer öğün okula giderdi ve buna rağmen başarılı olurdu. Cep telefonu yok gibiydi! İnternet kafeler yoktu! Tabii öğrenciler bir şekilde haberleşir kahvede gizlice çay-oralet içerdi veya iskambil oynardı. İspanyol paçalı kumaş pantolonlar vardı. Evet, giymeyen yok gibiydi. Kumaş pantolonların paçaları kunduralarını kaplardı. Lisede saç uzatmak, Amerikan, Alman, Tas gibi acayip saç tıraşları yapmak kesinlikle yasaktı. Erkekler, saçlarını kestirmeyip uzatırlarsa bunun iki yaptırımı vardı. Ya müdür kapıda bekler saçlara makas atardı ki buna tren yolu denirdi. Ya da disipline gidilirdi. Erkekler mutlaka kravat giymeliydi. Aynı şekilde kız çocukları da saçlarını toplamalıydı. Kız öğrenciler küpe, kolye, yüzük, bilezik gibi takıları sadece hafta sonları veya yaz tatillerinde takardı. Öğretmenlerin ceplerinde taşıdıkları not defteri her an silah gibi kullanılırdı. Yıllık ev ödevleri vardı. Yıl boyunca evde ödev yapılırdı. Sözlü ise lisede çok popülerdi. Sözlüye kalkan öğrenci buz kesilirdi. Okulda kesinlikle sakız çiğnenemez, derslerde bir şey yenemez, su içmeye gitmek için izin istenirdi. Yerli malı haftasında sınıflar piknik ortamına döner, her türlü yiyecek bulunur ve büyük bir sadakat ile bunlar paylaşılırdı. Kitap temin etmek zor olmasına rağmen okunurdu ve kitaplar kendi aralarında değiştirilirdi.

Günümüz yeni nesil liselileri nispeten başka işlerde çalışmıyor çalıştırılmıyor. İmkanlar son derece iyileşmiş durumda. Tek bir işleri var o da eğitim hayatları. Genel olarak sosyal, fiziksel imkanları iyi olmasına rağmen adeta elektronik nesli olmuşlar. Yıllık ev ödevlerinin yerini proje-performanslar almış. Ve bu ödevleri internetten beş dakikada çıkarırlar. Kaynakçası belli olmayan ödevler getirirler. İşin trajik tarafı da şu: Ellerinde akıllı cep telefonları, televizyon okuyor ve kitap seyrediyorlar.

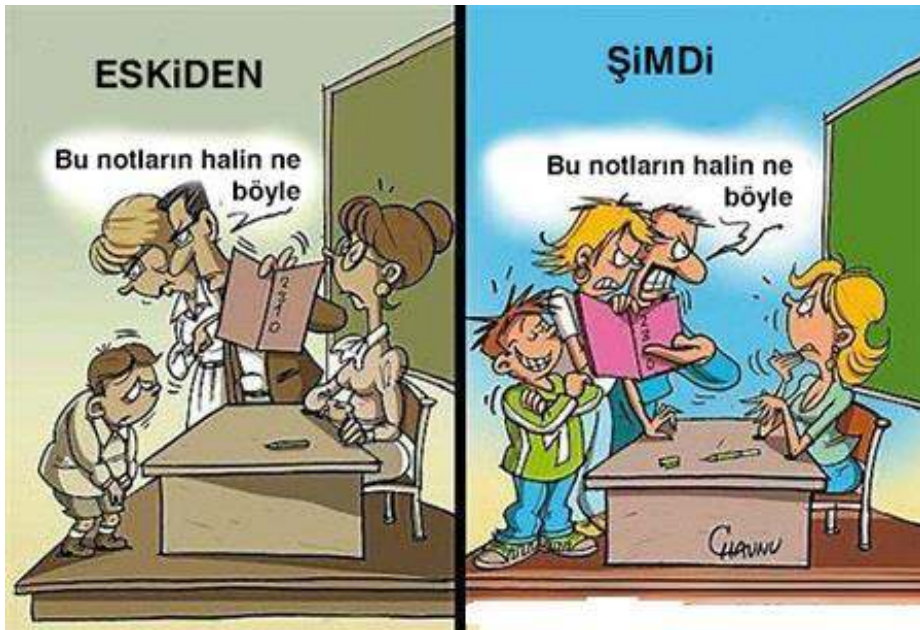
Aileler eskiden okula gelir ve “ hocam, çocuğum etiyile kemiğiyle sizindir” derdi. Peki ya bugün? Bunun cevabını kendilerinin vermeleri icap eder. Anne babalar şunu unutmasın: Çocuğunuzu hesapsızca, kitapsızca seviyor olabilirsiniz. Çocuğunuza her türlü fedakarlığı hesapsızca, çıkarsızca yapıyor olabilirsiniz! Ve bu çok güzel bir davranış. Fakat öğretmen bunu, başkasının çocuğu için de yapıyor. Herkesin çocuğunu hesapsızca seviyor onlara her türlü fedakarlığı yapıyor! Peki ebeveynler, bugünün sağlıklı eğitimi için ne

yapmalılar? Çocukların üstlerine başlarına bir şeyler alıp ceplerine bir iki lira para, çantalarına bir iki kalem silgi koyup okula göndermekle ailenin sorumluluğu bitmez! Öncelikle, okula sık sık gelmelidir. Öğretmen-veli-öğrenci koordinasyonu eğitimde çok önemlidir. Ayrıca çocuklarının teknolojiyi doğru kullanmaları için mücadele etmelidir. Daha küçük yaşlardan itibaren ellerine akıllı telefon ve tablet vermemeliler. Teknoloji kötü değil, teknolojinin nasıl kullanılması problemdir. Teknoloji ihtiyatlı, iyi bir şekilde kullanıldığında gücü ortadadır. Ebeveynler, çocukları elektronikle büyütmemeliler! Ellerinden akıllı telefonları, tabletleri almalılar! Sokağa göndermemeliler. Çocuklar biraz mücadele etmeli. Çocuklar oynamalı, koşmalı, yorulmalı, düşmeli, düşmeli ki çocuk olduğunu anlasın. Evet, bir daha bunu yaşamayabilirler. İnsan, hayatta bir defa çocuk olur ve bir defa çocuk olarak yaşar!

Öğretmenin itibarına da işaret etmeden olmaz. Özellikle köylerde öğretmen; bir abi, bir abla hem bir anne baba gibiydi. Hatta yeri geldiğinde doktorluk bile yapmak zorunda kalırdı. İnsanlar bir şeyler yapmadan önce mutlaka ondan görüş isterlerdi. Maalesef, şuan öğretmenin statüsü, saygınlığı eskisi gibi değil. Bizler öğretmenler olarak bazen yolsuz bir yolun yolcusuymuş gibi kendimizi hissetmiyor değiliz. Tabi her şeye rağmen pozitif düşünmek lazım gelir. Yeni nesil öğrencilerimiz için, çocuklarımız ve torunlarımız için evet dünya için...

Mehmet DOĞAN

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

1. DÖNEM OKUL BİRİNCİMİZ: TURGUT ALPAR...

2014-2015 eğitim öğretim yılında başarısıyla tüm okulumuzun gururu olan öğrencimiz 9/D sınıfında 301 numaralı Turgut ALPAR olmuştur. Turgut Alpar, ilk dönemin hem en yüksek ortalamaya sahip öğrencisi hem de okul genelinde yapılan iki deneme sınavının da birincisidir. Kendisini başarılarından dolayı tebrik eder, gelecek yıllarda da başarısını arttırarak devam ettirmesini dileriz.

OKULUMUZDA EDEBİYAT BİLGİ YARIŞMASI YAPILDI

Okulumuz tüm dokuzuncu ve onuncu sınıf öğrencileri, edebiyat öğretmenleri tarafından düzenlenen edebiyat bilgi yarışmasına katıldı. Sınıflar arasında 9/C sınıfı öğrencilerinden Özat ÖZDEMİR ve Nesrin SEVDA birinci olurken, onuncu sınıflardan da 10/C sınıfı öğrencilerinden Emine DOĞAN ve Zeynep BAYHAN birinci oldu.

Okul Müdürü Sayın Murat ENGİN, yarışmada birinci olan öğrencilerimize ödülleri takdim etti.

ÂMÂ (KÖR) İNSANLAR VE PROFESÖR

Bir gün bir profesör âmâ insanlarla toplantı yapmak istemiş ve onları toplantıya çağırmiş. Bu profesör, âmâ insanlara doğayı anlatıp temiz havadan ve denizin maviliğinden bahsediyormuş ki âmâ insanlardan bir tanesi kalkıp:

-Profesör, bana denizin mavisini açıklar mısınız, mavi nasıl bir renk? demiş.

Profesör düşünmüş ama renkleri, göremeyen insanlara nasıl anlatacağını bilememiş ve mahcup bir şekilde toplantıyı terk etmiş.

SEVGİLİ ARKADAŞLAR, BEN BU OLAYDAN ÇOK ETKİLENDİM SİZ OLSANIZ ÂMÂ İNSANLARA RENKLERİ NASIL AÇIKLARSINIZ?

LÜTFEN AŞAĞIYA KISACA YAZIN.

9/D SINIFINA GÖRE HERKESİN YAŞADIĞI DUYGU: "AŞK"

DİLAN SALKIM: Bence aşk onun sevmediğini bile bile delice sevmektir.

ŞEYMA NUR AY: Bence aşk tüm dünya insanların içinde sadece bir kişiye tanınan ayrıcalıktır.

ZEYNEP ACAR: Bence aşk duymaktan çok özlemeyi, görmekten çok sevmeye bağlıdır.

MELEK AKYÜZ: Aşk ne olursa olsun vazgeçilmeyecek en güzel duygudur. (AŞK LAFTAN ANLAMAZ !)

TURGUT ALPER: En güzel aşk, Allah'a olan aşkıdır.

FIRAT TATLI: Aşk sonbaharda yere düşen ilk yağmur damlasının o hoş kokusudur. Bence aşk gül bahçesinde açılan o ilk güldür ve o güle duyulan en büyük ilgidir.

DENİZ AKÇIN: Aşk dünyadaki en nefret edilesi şeydir. Ben de aşktan uzak kalmak için dostum Azrail'e mesaj attım "Canımı al!" diye, Azrail de bana mesaj attı: "ÇAKALLARA İNAT YAŞA!" diye...

YUNUS KARATAŞ: "Onu" kimse ile paylaşamamaktır ve onun karşısına geçtiğinde dilinin tutulmasıdır.

HEDİGAR KAYA: Bence aşk sevdiğini kıskanmaktır.

EMİNE VURAL: Bence aşk onu uzaktan sevmektir.

BAHAR KARTAL: Dünyanın en tatlı mutluluğu ve en derin acısıdır.

ELİF BAKIR: Bence aşk tadına doyumayan bir tutkudur.

ŞEYHMUS ASLAN: Dünyadaki en güzel duygudur.

9/E SINIFINA GÖRE HERKESİN YAŞADIĞI DUYGU: "AŞK"

ZÜLEYHA CAN: Bence aşk uzaktan sevmektir.

FATMA ÇAKMAK: Bence aşk karşılıklı sevmektir.

HASRET MEŞE: Bence aşk sevip de karşılığını almamaktır.

HATİCE ESKİ: Bence aşk dokunmadığın birini özlemek ve ona âşık olmaktır.

BAHAR AYDIN: Bana göre aşk tarifsizdir ve aşk büyük duygular beslemektir.

MERYEM CAN: Bence aşk itiraftır. Edebiyatın konusu, şiirlerin dilidir.

YASİN ÇETİN: Aşk dediğin soğuk yenen bir intikam yemeğidir.

SEYİT BİLAL ÇİFTÇİ: Bence aşk çok güzel bir duygudur. Fakat aşk tek taraflı ise tam bir azap ve cehennemdir.

YELİZ GÜNDÜZ: Merhaba bile diyemiyorken onun benim olabileceğini düşünmektir. Onun yanındayken bile onu çılgınca özlemek, yanında tanımadığın birini görünce çocukça kıskanmaktır aşk.

ŞEHMUS ALPAR: Aşk hakkında anlatacak veya yazacak bir şey bulamıyor insan.

FERHAT DOĞAN: Bence aşk futbol topuna benzer, topu kaybedince her şey biter.

SERKAN BULDUK: Bence aşk bilmediğin bir yerde kaybolmaktır.

MEDİNE ERTAŞ: “Seni seviyorum!” diyen sevgiliden şüphe et çünkü aşk sessiz, sevgi dilsizdir.

TÜRKAN UÇ: Bir kişiyi niçin sevdiğini bilememektir.

BİR ANNEMİZLE RÖPORTAJ...

9-C sınıfındaki öğrencilerimizden Gülistan Şen'in annesi geçmiş yaşantısıyla, çocukluk yıllarıyla ilgili kendisiyle röportaj yapılmasını istemiş. Biz de velimizin bu isteğini gerçekleştirmesine yardımcı olduk ve sayfamızda Hediye Hanım'ın söylemek istediklerine yer verdik. Keyifli okumalar...

Merhaba. Öncelikle adınızı öğrenebilir miyiz?

-Merhaba. Adım Hediye Şen.

Kaç yaşındasınız?

-51 yaşındayım.

Çocukluğunuzu nerede geçirdiniz?

-Ben köyde doğmuşum ve sonrasında da hep köyde yaşadım.

Çocukluğunuzu geçirdiğiniz köy evi hakkında biraz ayrıntı verir misiniz?

-Ben kerpiç bir evde büyüdüm. Evin anlatılacak bir özelliği yok aslında. Hatta evin pencerelerinde cam yoktu, onun yerine ailem pencere boşluklarını naylonla kaplayıp kapatmıştı.

Hayvanlarınız var mıydı peki, onlar nerede yaşıyorlardı?

-Hayvanlarımız tabii ki vardı. Ancak onları beslediğimiz özel bir yer yoktu. Onlar köyümüzdeki mağaralarda yaşıyorlardı.

Peki, geçiminizi nasıl sağlıyordunuz, hayvancılıkla mı?

-Geçimimizi tarımla sağlıyorduk. Kendi bahçelerimizde meyve ve sebzemizi yetiştiriyorduk. Hatta kendi yetiştirdiğimiz buğdayları un haline getiriyor sonra ekmeğimizi de bu unla yapıyorduk. Her şeyimizi kendimiz üretiyorduk. Yiyecek-içecek satın almıyorduk yani. Belki sadece yağ gibi, şeker gibi kendi üretemediğimiz şeyleri dışarıdan alırdık.

Eğitim alma, okula gitme imkanınız oldu mu?

-Hayır! Okula hiç gitmedim.

Peki, ulaşım... Ulaşım araçlarınız nelerdi, mesela eşyalarınızı neyle taşıyordunuz?

-Şimdiki gibi arabalar, traktörler vb. araçlar yoktu. Biz ulaşımı eşekle yapıyorduk. Eşyalarımızı taşımamız gerektiğinde de yine eşekleri kullanıyorduk.

Bir değerlendirme yapacak olsanız eski hayatınızın mı daha güzel olduğunu söylersiniz yoksa şimdiki hayatınızın mı?

-Eski hayatımız güzeldi. Yaşadıklarımın şikayetçi değilim ama şimdiki hayat daha güzel çünkü teknoloji oldukça gelişmiş ve insanların her türlü ihtiyacını karşılaması artık daha kolay.

Çocukken oyun oynar mıydınız? Oynadığınız oyunlardan biraz söz eder misiniz?

-Elbette oyun oynardık. Ancak şimdiki gibi oyuncaklarımız yoktu. Biz çamurdan evler yaparak, annemizin bize paçavralardan yaptığı bez bebeklerle oynayarak büyüdük.

Masal biliyor musunuz ya da size masal anlatan birileri var mıydı?

-Evet, masal biliyorum. Özellikle babam ve halam bize çok eski zamanlardan kalma masallar anlatırdı.

Yardımlaşma var mıydı? Başkalarına yardım eder miydiniz mesela?

-O zamanlarda insanların hemen karşılamayacağı pek çok ihtiyacı oluyordu. Bu durumlarda yardımlaşmanın önemi artıyordu. Biz komşularımızla sürekli yardımlaşırđık. Komşumuzun bir eksiği olduğunda hiç çekinmeden gelip bizden isteyebilirdi. Biz de bir eksiğimiz olduğunda onlardan gidip isterdik. Bu konuda herkes çok duyarlıydı ve herkes birbirinin halinden anlardı.

Evlenme çağına gelmiş gençler nasıl evlenirdi?

-Kızlar ve erkeklerin birbiriyle tanışma görüşme ortamları yoktu. Bu nedenle gençler birbirini tanımadan evlenirdi diyebiliriz. Aile büyükleri oğullarına uygun olduğunu düşündükleri bir kızı gidip ailesinden isterdi ve böylece evlilikler gerçekleşirdi.

Kızlar daha çok hangi yaşlarda gelin oluyordu?

-Şimdiki gibi kızların ilerleyen yaşlarda evlendikleri olmazdı. Genelde çok küçük diyebileceğimiz yaşlardaki kızları bile evlendirirlerdi.

Anlaşılan şimdikinden oldukça farklı bir yaşantınız varmış. Peki, şu an için en çok istediğiniz şey nedir?

-Ben okumadım. Okumayı çok isterdim ama buna olanak olmadı. Bu nedenle bugün en çok istediğim şey çocuklarımın okuması, eğitim görmesidir. Çocuklarım iyi eğitim gördüğünde çok mutlu bir hayat sürdüreceklerini düşünüyorum ve bu nedenle çocuklarımın eğitimlerine devam etmelerini çok istiyorum.

Sorularımızı yanıtladığınız ve bize geçmişinizden bahsettiğiniz için çok teşekkür ederiz.

-Benim anlatmak istediğim şeylerdi bunlar. Bana bu imkanı verdiğiniz için ben teşekkür ederim.

Röportajı yapan:

Gülistan ŞEN
9/C 321

OKULUMUZ TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENLERİNDEN MEHMET DOĞAN İLE KISA BİR HASBİHAL:

1)Neden öğretmenliği seçtiniz? Bu meslekteki amaçlarınız nelerdir?

Öğretmenlik, kutsal bir meslektir. Bir peygamber mesleğidir. İş çantanızda bilgi, sevgi, saygı, hoşgörü, empati var. Dünyayı yaşanabilir bir yer kılan malzemeleri taşıyorsunuz. Söyleyiniz; bu mesleği kim sevmez ki. Tabi, bazen of dediğimiz anlar da olmuyor değil. Her meslekte görülür. Bana seçme şansı tanınsaydı yine öğretmenliği seçerdim.

Eğitimdeki amacımız ise öğrencilerimize çağın gerektirdiği bilgilerini vermek dili, dini, rengi ne olursa insanları olduğu gibi kabul etmelerini sağlamak ayrıca onlara iyi bir insan olmanın önemini kavratmak ve bunun sonucunda gözlerindeki ışıltıyı görmektir.

2)Öğrencilerle diyalogunuzun iyi olduğuna inanıyor musunuz?

İyi değil! Süper ötesidir. Kendileri küçük gönülleri büyük pıtırıcıklarımızı çok seviyoruz. Edebiyat birinci sınavdan düşük not alan öğrencilerimize sesleniyorum: Sizleri de çok seviyorum ☺

3)Okulumuz hakkında düşünceleriniz nelerdir?

Okulumuz, kadim bir eğitim yuvasıdır. 1969'dan bu yana eğitim veriyor. Nusaybin'de yaşayıp bir şekilde yolu bu okula uğramayan yok gibidir. Nusaybin'de görev yapan doktor, öğretmen, memurların çoğu eski adı Nusaybin Lisesi olan bizim okulumuzdan mezun olmuştur. Öncelikle okulumuzun biran önce yeni bir binaya ihtiyacı vardır. Ayrıca okulumuz adına derneklerin, vakıfların kurulması gerektiğine inanıyorum. Hasılı; güzel kentimizin bu güzel eğitim yuvasına hep beraber sahip çıkmamız gerekiyor.

4)İlgi alanlarınız nelerdir? Nelerden hoşlanırsınız?

Mûsikî, öncelikli ilgi alanımdır müzikle uğraşmayı seviyorum. Profesyonel olmamamla birlikte şuanda keman çalıyor ve ney üflüyorum. Seyahat etmek, kitap okumak da diğer hobilerim arasındadır.

Küçüklükten beri tiyatroya da ayrı bir gönül vermişliğim vardır. Bana göre Sahneye çıkıp seyircinin önünde oyun oynamak dünyaya hükmetmek gibidir. Sahnedeki duygular paha biçilmez. Biliyorsunuz geçen sene okulumuzda tiyatro alanında birtakım çalışmalarımız olmuştu. Bu sene de öğretmen arkadaşlarımız çalışmalar sürdürüyorlar.

5)Hayatta en çok korktuğunuz şey nedir?

Şeyler diyelim: İnsanlığın utancı olan “savaş”, ve doğal afet olan “deprem” gibi şeyler.

6)Hangi okullardan mezun oldunuz?

Fatih Sultan Mehmet İlkokulu, Nusaybin Lisesi(Emire Gözü Anadolu Lisesi), İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi

7)Sizce ilçemizin en önemli sorunu nedir?

Herkesin bildiği gibi en önemli sorun: Trafiktir. Sık sık motosiklet kazalarını duyuyoruz. Umarım en kısa zamanda bir çözüm bulunur. Diğer problemler; işsizlik, gençler için sosyal tesislerin olmaması, Nusaybin gibi büyük bir ilçede donanımlı büyük bir kütüphanenin bulunmaması.

8)Sizce öğrenci olmak mı daha zor yoksa öğretmen olmak mı?

Öğretmen olmak daha zor çünkü örnek rol model oluyorsunuz. Evde, çarşıda her yerde öğretmensiniz.

9)İzleyip de unutmadığınız bir film/filmler var mı ?

Buna da filmler diyelim: Slumdog millionaire (Milyoner), Benjamin Button'un Tuhaf Hikâyesi, Yüzüklerin Efendisi, Akıl oyunları, Inception, Avatar ve tabi ki Amir Khan'ın bütün filmleri özellikle de "3 İdiots (Üç aptal)" ve "Her çocuk özeldir" filmleri benim için unutulmazdır.

10)En son okuduğunuz kitâp hangisidir?

Serdar Özkan'ın yazmış olduğu "Kayıp Gül" romanı.

11)Biz gençlere ve yarına dair tavsiyeleriniz nelerdir?

Öğretmenlerinizin ailelerinizin bilgi ve tecrübelerinden hareketle hayallerinizi, umutlarınızı kollayın. Sizler karar verdiğiniz sürece başaramayacağınız şey yoktur.

Röportajı Yapan: Vedat ÇELİK 10/B 102

OKULUMUZDA ŞİİR YARIŞMASI DÜZENLENDİ

Okulumuzda düzenlenen Şiir yariŐmasında dereceye giren öğrencilerimiz ve Şiirleri: 11- Y sınıfından Serkan SİS “YALNIZLIK MELODİŐİ” adlı Őiiri ile birinci, 11- C sınıfından Nazlı DAĞ “BİR ÇOCUK” adlı Őiiri ile ikinci, 9- E sınıfından Rojin KAYA “SENSİZ” adlı Őiiri ile üçüncü olmuştur.

YALNIZLIK MELODİŐİ

Yeni bir güne gözlerimiz açtık,
Merhaba diyebilmek için hayata.
Aynanın karşısındaki adam ben miyim?
Yalnız, zavallı ve tek başına

Gölge bile benimle gelmez oldu,
Ve ben, karanlık bir çıkmazda...
Ellerim bomboŐ ceplerimde üşüyorum,
Soğuktan değil, yalnızlıktan galiba.

Her yarın dünmüş gibi çarpıyor suratıma,
DeđiŐen bir Şey yok hayatımda.
Bir resim var sakladığım cüzdanımda,
Bir kız, o da saklı diyarlarda...

Benim dünyamda gökyüzü mavi değil.
GökkuŐađı, renklerini hüzne boyamakta,
Dramatik bir filmin başrolündeymiŐ gibi,
Yenik düŐtüm hayata.

Zedelendim, göçük altında kaldım,
Fırtınalarda kayboldum yalnızlığımla.
Yıldızlar bile yön göstermez oldu,
Kaldım Şimdi sessizlikle baş başa.

Saat, yalnızlığı hüzün geçiyor,
Güneş, yeniden doğuyor karanlığa.
Sevmek! AŐkı görmek değil,
AŐkı hissetmektir yalnızlığında.

Anlatıyorum, yalnızlığımı kırık kaldırımlara.
O kadar çok Şey var ki, omuzlarımda,

Gözyaşlarım süzülüyor yanaklarımdan,
Birikiyor gamzemdeki çukurlara.

Bağırırsam, çağırırsam kim duyar sesimi karanlıkta?
Sessiz çığlıklara gömülüyorum yalnızlığımla.
Benim hayatımdaki üç yanlış,
Tek doğrumu çoktan götürdü oysa.

Saklambaç oynayan bir çocuk misali,
Sobelendim, artık yokum ben bu oyunda.
Ben bu şehri terk ettim,
Bir o kadar da terk edildim yalnızlığa.

Rüzgârın uğultusuna karışan,
Yalnızlık melodisi, fısıldadı kulağıma:
Yalnız kalmaya mahkûmsun,
Ta ki, ölüm çıkana kadar karşıma...

SERKAN SİS
11/Y – 3226

BİR ÇOCUK

Bir çocuk,
Uzak (Irak)'ta açar dünyaya gözlerini,
Haykırıştır ilk saniyesi,
Ve sonrası gelir:
Çığlıklar,
Dumanlı sisli günler...
Çoğalır ve çoğaldıkça çoğalır haykırışlar.
Bir çocuk,
Bir umut...
Ve bir de Özgür ismi verilir,
Doğar doğmaz kıza erkeğe,
Bir çocuk,
Uzak(Irak)'ta açar dünyaya gözlerini,
Can toprağa verilmeden.
İsimler yazılır, mezar taşlarına.
Taş basarlar yüreklerine...
Doğum,
Acı,
Açlık
Ve ölüm.
Egemenlerin zehridir.
Uzak(Irak)'ta açar dünyaya gözlerini,
Yüzlerce insan ölmekte...
Zorlanır, binlercesi göçe.

Zehirlenmekte insanlığın var olduğu yerler:

Mekânlar,

Barişlar,

Umutlar...

Ve özgürler, geleceğin ismine.

Layık yaşayabilirler mi?

Bir çocuk,

Uzak(Irak)'ta açar dünyaya gözlerini,

Bariş, birlik...

Umut yarım!

Özgür, felçli...

Geleceğe taşınan özlemlerin ruhuyla...

NAZLI DAĞ

11/C-2369

SENSİZ

Yine,

Sensiz bir kış...

Yine,

Sensiz bir yaprak daha düştü, bu hüsrân ağacından.

Uzaklara göç etti,

Yine hüznün kuşları.

Bu sensiz zifiri karanlıkta...

Zaman ne geri ne de ileri...

Durmuş sanki her şey, sen gideli.

Beyhudedir bu cihan,

Çaresizdir bu sevgi, sen gideli.

Yalnızlığını anlatır, bu تنها sokaklar.

Özlemini hatırlatır, bu koca yürek.

Sevgin her iki cihanda yüreğimde,

Ömrümün son deminde...

Ah! Görseydim seni,

Öpüp koklasaydım seni,

Islak sokaklar mevsimindeyiz.

Yine,

Kendisi gibi koca bir yalan olan bu şehir,

Sensizliğe bürünmüş yine.

Kalbine gömmüş bütün sırlarını,

İçine çekilmiş yine.

Bu gamlı kederli şehir,

Bir hatıradır,

Oysa şimdi dalgın uyuyan bu şehir,

Sensiz,

Yine...

ROJİN KAYA

9/E-343

BİLİM KÖŞESİ

SEVİMLİ YÜZÜCÜLER: YUNUSLAR

- Yunuslar mükemmel yüzücülerdir. Derileri çok kaygandır ve burunları hızlı yüzmeye uygun tasarlanmıştır. Koku almazlar. Kilometrelerce uzaktan gelen sesleri kolayca işitebilirler. İşitmeleri şöyle olur: Çıkardıkları sesler suda dalgalar halinde yayılır. Bir engele çarpıp geri döner. Bu engel bazen bir kaya, bazen onlara zarar verebilecek bir canlı olabilir. Yunuslar bu engelin ne kadar uzakta olduğunu belirler. Yunusların bu özelliklerine bakarak insanlar sonar cihazı denilen bir aleti yapmayı başarmışlardır.

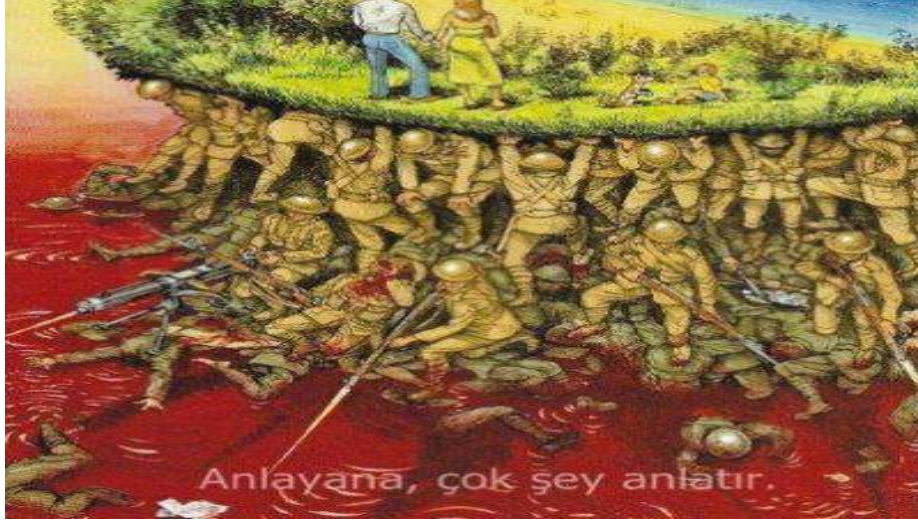
NESLİ TÜKENMEKTE OLAN DOSTLARIMIZ: PANDALAR

- Yeni doğan pandalar minnacıktır. Anne pandalar yavrularına karşı çok şefkatlidir. İki saatte bir yavrularını emzirirler. Panda yavruları üç ay sonra yürümeye başlar. Pandalar büyüyünce bambu bitkisinin yapraklarıyla beslenir. Bambunun yaprakları, çok besleyicidir ve pandaların hızlı büyüyüp gelişmesinde etkilidir. Pandaların dişleri düz ve geniş yaratılmıştır. Bu dişler sayesinde bambu filizlerini, kök ve yapraklarını kolayca parçalayabilirler. Günümüzde maalesef insanların yanlış tutumları sebebiyle pandaların sayısı gittikçe azalmaktadır. Hatta pandaların nesli tükenme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Meryem CAN

9\E 292

ÇANAKKALE ZAFERİ

1915 ve 1916 yılında gerçekleşen Çanakkale Savaşı bu günkü Türk toplumunun temelini attı. Biz bugün bu savaşı görenlerden değil duyanlardanız. Bu savaş sırasında verdiğimiz 250.000 şehidin musluk gibi akan kanlarının bedelini sağ kalan askerlerimizin çabaları ve başarılarıyla ödedik. Biz Türk toplumu ölene dek, Çanakkale Savaşı'nda askerlerimizin direnerek verdiği mücadeleyi, o soğukta kendiliğinden kopan kulaklarını unutmayacak ve bunları en kutsal hazinemiz olarak mezara kefenlerimizle birlikte götüreceğiz. Bütün teknolojik üstünlüklerine rağmen düşmanların denizde de karada da başarılı olamadığı bu savaşı gururla anıyoruz. Türk kadınlarının Çanakkale Savaşı'nda çocuklarını bir yana bırakarak Mehmetçiklere yaptıkları hizmetler hatta ellerinden başka bir şey gelmediği için Mehmetçiklere çarık, içlik gibi şeyler örerek mücadeleye verdikleri katkı tüm dünyada bir başarıdır. Mehmetçiklerin ve onların yanında yer alan halkın umutları ve cesareti her türlü yokluğa karşı sahip olunan en önemli güç olmuştur. Her bir şehit, Mehmetçikler için kopan bir ağaç dalı olmuştur. Mehmetçiklerin sırtlarında taşıdıkları şehitler için gözlerinden akıttıkları yaşlar ve orada akan kanlar bizim bayrağımız olmuştur. Türk askeri düşmana Türk toplumunun ne kadar gururlu ve savaşırken bile nasıl bir insanlık onuruyla hareket ettiğini göstermiştir. Bu savaş tüm dünyaya "Söz konusu vatansa gerisi teferruattır." Sözünün ne manaya geldiğini göstermiştir. Bu savaş dünyanın gidişatını değiştirmiştir. Çanakkale destanı şehitlerimizin kanıyla yazılmış ve Çanakkale geçilmez olmuştur. Bugün verdiği canla huzur içinde yaşamamızı sağlayan şehitlerimize gönülden rahmet dileriz.

Merve GÜMÜŞ 9/E

İŞIKTAN DÖNÜŞÜMLÜ

Hayat, herkese kendi hikâyesinin kahramanı olma şansı verir. Herkesi kendi filminin başrolüne geçirir, kimseye kural koymaz, sınır çizmez ve yine hayat, kadroyu renklendirmek için insana seçme şansı da verir. Kural yoktur ama insan bilir ki hedefi iyiye, güzele hatta en güzele ulaşmak olmalıdır. Her birey desen desen, renk renk bir canlılık katar ana hikâyeye. İnsan bu hikâyede kimi zaman kullanılır, kimi zaman yaranılır, kimi zaman da savrulur. İlginç olan, hikâyenin en önemli ve zor kısmında yani hayatın güçlü nefesinin insanı karanlık tünellere, korku dolu yollara savurduğu dönemde insanın karşısına aniden tutunabileceği bir dal çıkmasıdır. Bu dal, hayatın aslında öfkeli olduğu ama acımasız olmadığı kanısına götürür insanı. Senaryo iyi incelendiğinde kuytularda, karanlıkta kalmış bir mum çıkar insanın karşısına. Mumun kendisi erir ama yol gösterir, ışık olur kahramana. Kendinden verip insana aydınlık sunma çabasındaki mum aslında eriyip yok olmasına rağmen bu hikâyenin kazananıdır. İnsan hafızasına minnet duyar, kutsar, mumu hatırlayan zihnini. O anda elleri kirlidir, elbiseleri yırtıktır, ara vermeden yürümekten dahası boş yürümekten yorulmuştur insan. Yine de muma doğru birkaç adım atar. Yaklaştıkça daha bir parlar mum, dile gelir: "Bana ellerini ver." der. Hele karşısındaki bir çocuksa, çocuğun ürkek bakışıyla göz göze geldiğinde ışıkla dönüşüverir mum. Mumun ne olduğunu, neye, kime benzediğini bilmesede insan, çaresizce ama emin bir şekilde tutar mumun ellerinden.

Anne değil de anne gibi,
Baba değil de baba gibi.

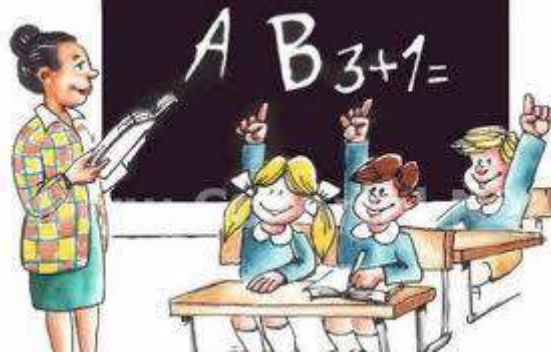
Dilinde, kalbinde, zihninde bu cümle tekrarlanır muma kavuşmuş insanın. Mum şöyle der: "Yürüdüğüm yollardan yürü, taşsız, çakılsız." Adım attığım her yerde cevher var der gibidir: "Attığım, ektiğim tohumlara dikkat et." Ürkek, dile gelir çocuk: "Yırtığıma yama oldun, karanlığıma aydınlık, yüreğim, yüreğin gibi taşsız, çakılsız. Ektiğin tohumlar yeşersin. Sahi sen kimsin?"

"Öğretmenim." der mum.

Gülümser ve şöyle der çocuk: "O zaman o zor yollardan gideceğim ve çamurlu ellerden tutup ben de tohum ekeceğim sen gibi..."

Deniz AKÇİN 9/D 648

ÖĞRETMENİM CANIM BENİM

Sayı nedir öğreten

Harf nedir öğreten

Yazı nedir öğreten

Öğretmenim canım benim

Ben düşerken kaldıran

Annemizi andıran

Kalbe sevgi kazandıran

Öğretmenim canım benim

1'i, 2'yi öğreten

A ve B'yi öğreten

Cümleleri öğreten

Öğretmenim canım benim

Öğretmenim canımsın

Damarımda kanımsın

Bir atar damarımsın

Öğretmenim canım benim

Türkçe nedir öğreten

Bayrak nedir anlatan

Atamızı tanıtan

Öğretmenim canım benim

Sen bana çok yakınsın

Dertliysem dermanımsın

Yalnızken arkadaşımsın

Öğretmenim canım benim

M. Şirin DOĞAN

9/F 253

KARANLIKTAN IŞIĞA

Bir sonbahar mevsimiydi. Her yer sanki kapkara bir örtü ile örtülmüştü. Umutsuzluk, bilgisizlik herkesi kendine çektiği gibi beni de kendine çekmişti. Bu umutsuzluk, bana yaşamı adeta komik gösteriyordu. Sevgiyi tadamamış, mutluluğu bilmemiş bilgiyi edinememiş bir insandım. Bir akşam yine dünyam siyaha bürünmüşken yüreğime birden o göründü. Öyle parlak, öyle umut doluydu ki gözleri, karanlığı insana unutturuyordu. Adı ise bilginin simgesi olan “öğretmen”di. Bana karanlığı yenmeyi öğretti, huzur verdi tüm içtenliğiyle. Hayatın oyunlarına inat yepyeni sevgi oyunlarını öğretti bana. Artık bilgisiz, cahil, mutsuz ve en önemlisi umutsuz değilim.

Hatta ben daha hiçbir şey bilmezken bana hiç takılmadan yüze kadar sayabilecek kadar matematiği, yemek yerken kulağıma değil de ağızıma götürecekt kadar biyolojiyi, evime bildiğim en kısa yoldan gitmemi sağlayacak kadar fiziği, doğum tarihimizi ezber söyleyebilecek kadar tarihi, dışarıda yağanın kar değil de yağmur olduğunu bileceğim kadar coğrafyayı, adımı kimseden yardım almadan yazabilecek kadar Türkçeyi, çaya tuz değil de şeker koyacak kadar kimyayı öğreten kişiydi o. Öğretmenimdi.

Doğum gününde en kestirme yoldan evine gidip bizim için yapılan doğum günü pastasının üstündeki yazıyı okuyarak mumları eksiksiz sayıp üfledikten sonra pastanın tadına bakıp dışarıda yağın yağmuru seyredip çay keyfi yapabilmek kadar zevklidir öğrencilik. Bu mutluluğu öğrenciye yaşatan da öğretmendir. Öğretmen, öğrencinin tattığı en büyük mutluluklardan biridir.

Yaşadığımız tüm zorluklara rağmen mutlu ve gülebilen biri olmayı, hayatı sevmeyi, her zaman kalben mutluluğu hissedebilmeyi, güzel şeylerin mücadele edilmeden kazanılamayacağını bize öğretmenden başka kim bu kadar güzel anlatabilir ki? Hâlâ hayata karşı bir kırgınlığınız varsa hayata inat umudu seçip karanlıkla ve umutsuzlukla savaşmanın vaktidir!

Unutmayın! Çaresizseniz çare yanı başınızda.

Bahar DANIŞMAN

11-C 2181

YA GELECEĞİME NE OLACAK?

Bombalar, mayınlar; ama neden insanlar?

İsmi anıldığında bile eminim ki bir ürperme gelir içinize, irkilirsiniz aniden. Neyden mi bahsediyorum? Tabi ki nesillerdir kurtulamadığınız “savaş”tan. Bizler sadece bu ismin söylenmesinden rahatsız olurken bunu gerçek anlamıyla yaşayan insanlara ne demeli, ya masum yavrucaklara? Ne kadar korkuyorlardır kim bilir. Onların suçu nedir ki, masum olmak mı? İşte böyle o masum insanların yakarışlarını, çığlıklarını ve ne kadar korktuklarını duyuyoruz, hissediyoruz ama hiçbir zaman duymak ve hissetmek yaşamak kadar acı değildir.

Ah, masum insanlar! Hep üzölüp, kaybedecekler mi? Ne zaman mayınların, bombaların, korkunç gürölüsünden kurtulup rahat nefes alacağız? Ne zaman bitecek bu iki kelimelik dram? Hiç mi yorulmadık?

Bu acı kimsenin hakkı değilken, onların geleceğini çalıp kör bir kuyuya atarken hiç mi üzölüyor sunuz? Cevap veremeyip başınızı eğiyorsanız bilin ki üzölüyor sunuzdur. İşte bu üzölüyü yaşamamak için ellerimizdeki silahları atıp gül bahçesinde hepimize yetecek kadar gülün olduğu Barış Diyarı’na gitmeye ve o güzel gülü koklamaya ne dersiniz?

İşte zeytin dalını uzatıyorum. İsteyen tutar, istemeyen mayınların, silahların gürölüsüne mahkûm olur. Ama şunu bilin ki herkesin aklında yer edinen tek bir serzeniş, tek bir ezber, tek bir gerçek var: “Savaş, cahillerin düşünememeleri sonucu ortaya çıkan canice bir yöntemdir.”

şÜKRAN ÇELİK

11-C 4042

TOPLUMDA ŞİDDET VE EŞİTSİZLİK

Şiddet bütün dünya toplumlarında baş gösteren sorunlardan biridir. Şiddeti sadece erkeklere ya da kadınlara mâl etmek doğru değildir. Şiddetin çağımızda hemen hemen bütün bireylerde görülmesinde birçok neden vardır ama teknolojinin gelişmesi insanların yalnızlaşmasına ve duygusuz olmasına neden olmuştur. Özellikle bilgisayar oyunlarındaki öldürme, yaralama gibi şiddet unsurları gençlik insanları başta olmak üzere toplumun her kesimine yayılmıştır.

20. yüzyılda insan ölmüştür. Yani duygusuz başka bir şeye dönüşmüştür. İnsan adeta insan olmaktan çıkmış, mekanikleşmiştir. İnsanoğlu bu kadar duygusuz vurdumduymaz oluşu günümüzde Ortadoğu'nun kan gölüne dönmesine neden olmuştur. İnsan ölümü yanında 21. yüzyılda daha da kaybolan vicdanla birlikte insanda bir şey kalmamıştır. İnsan, insan olmaktan çıktıktan sonra bencil, kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmeye başlamıştır ve bencil olan her varlığın yaptığı gibi kendi menfaatleri için her türlü yolu, şiddet de dahil, mubah görmüştür.

Şiddeti ve eşitsizliği engellemenin tek yolu "Her şeyin başı ahlak!" deyip geçmek değildir. Ahlakı, bir yaşam felsefesi haline getirmektir. Toplumun öğretmeni başta anneler olmak üzere bireyler eğitilmeli, bilginin yanında yaşam felsefesi haline getirilen ahlak yaşanmalıdır ki aydınlığa kavuşalım.

Ahlakın bir yaşam felsefesi haline getirilmesi ise ailede başlar. Bozulan aile yapısı ve eğitimde ahlaki yaşama yer verilmemesi şiddetin ve eşitsizliğin temel unsurlarındandır.

Toplumun en temel ögesi olan ailenin eğitimi büyük önem taşımaktadır. Aile bir sac ayağı olarak kabul edilirse bu ayaklardan biri kaybolduğunda denge kaybolur ve yıkım başlar. Bu nedenle toplumsal şiddeti önleme ve toplumsal barışa kavuşma önce ailede başlar çünkü çocuk ilk olarak birbirine saygıyı, sevgiyi, değer vermeyi aile içinde anne- babasından öğrenir. Anne- baba iyi örnek olursa çocuk sorumluluk sahibi bir birey olduğunda aynı örnek davranışları sergileyecektir.

Bu nedenle aile, aileyi oluşturan unsurların örnek yaşamı; iyi yetişen çocuklar demektir. İyi yetişen çocuklar iyi bir gelecek demektir. Bu gelecekte de şiddet en az düzeyde olacaktır.

Aysel ALİOĞLU

HER YERDE BEN

Ben kadınıam, anayım
Mardin'de, Bitlis'te, Kocaeli'nde...
Ben Ayşe'yim, Rojin'im, Beritan'im, Zeynep'im...
Kadınıam ben, kadınıam...
Ben Özgecan'ım, Özgecan.
Erkeğin gözünde düşmanıam
Saldırdılar, öldürdüler, yaktılar,
Attılar beni dere kenarına anne.
Sinsice, hunharca
Kopardılar beni senden anne.
Kadın olmak suç bu dünyada
Hem de büyük bir suç
Onların zihniyetini kabullenip
Susacakmışım.
Onlar ne derse, onu yapacakmışım.
Ama ben;
Ben "Dur!" diyeceğim.
Saldırana da, öldürene de, el kaldırana da
"Dur!" diyeceğim
"Melek'imın kanadını kopardılar"
Diyor babam.
Unutma baba, konacağım yer;
Uçsuz, bucaksız,
Şiddetin, ölümün olmadığı bir yer.
Cennete konacağım baba, cennete!
Öldürdüğünüzü mü sandınız beni "Ey çarpık zihniyetliler!"
Hayır. Ben ölmedim yaşıyorum.
Her yerdeyim ben,
Şiddete de, ölüme de dur denilen yerdeyim.
Peki ya siz?
Siz orada mısınız, bağııp çağırıyor musunuz?
Her yerde, her alanda
Haykırıyor musunuz haklılığımızı,
Ey kadınlar!

Eylem GÜNEŞ

10\A 75

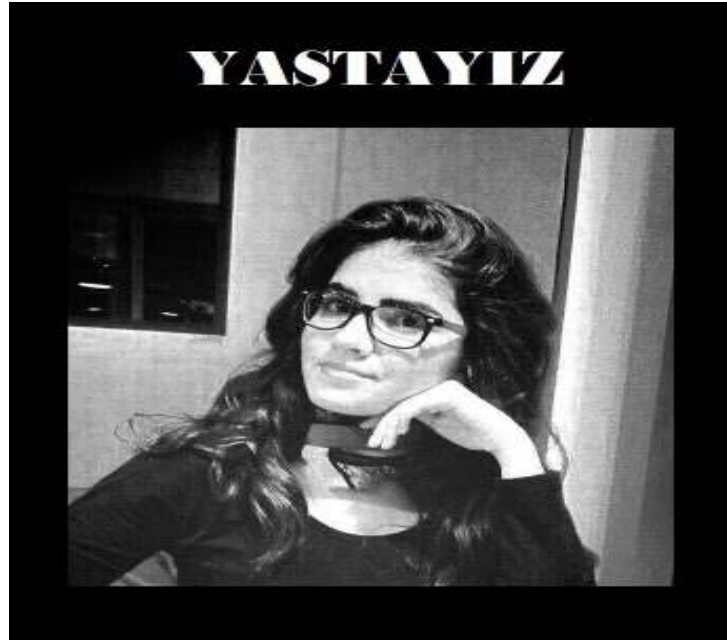
KADIN HAKLARI

Kırılsın kadına vuran eller
Ağlamasın evlat acısıyla anneler
Durmayın, siz de katılın kardeşler
Irmaklara atılıyor katledilen cesetler
Niçin silinmiyor yeryüzünden ölümler

Herkes inansın artık
“**Anne**”nin bir kadın olduğuna
Kadın annedir, kadın candır, kadın Özgecan'dır
Lanetlensin kadının canına kastedenler
Artık kadına kalkmasın eller
Razı olunmasın, son bulsun vahşetler
Irmaklara atılan Özgecan'lar
İçimizde sönmeyen ateş olarak kalacaklar

Rozelin DOĞAN

10/D 54

KADININ DİRENİŞİ

Ayak sesleri yankılanıyordu,
Bir ev eşyası olmadıklarını
Söyleyen kadınların sesleri

Yankılıyordu bir anne olduklarını
Söyleyen kadınların sesleri

Özgürlüklerini arıyordu kadınlar
Sadece kadın değil
İnsan olduklarını söylüyorlardı.

Bir varmış bir yokmuş diyen babanın
Feryatları yankılanıyordu.
Benim de bir kızım vardı diyen babanın

Okullarda sevgi dersi
İnsanlık dersi verilsin!
Diyen bir kız kardeşin
Ağlamaklı sesi duyuluyordu.

Gözlerini mutlulukla açtığı hayata
Acı ile kapatan Özgecan'a
Selam olsun!

Berfin AKYÜZ

9/F 377

SEN SELAMLAMA BAŞLA

Yola çıkınca her sabah,
Bulutlara selam ver.
Taşlara, kuşlara
Atlara, otlara
İnsanlara selam ver.
Ne görürsen selam ver.
Sonra çıkarıp cebinden aynayı,
Bir selam da kendine ver.
Hatırın kalmasın el gün yanında.
Bu dünyada sen de varsın,
Üleştir dostluğunu varlığa,
Bir kısmı da seni sarsın.

Üstün DÖKMEN

Paylaşan: Mehmet Ali ALTIN
9/I 476

MERHABA

“EMİRE GÖZÜANADOLU LİSESİ'NE”

Merhaba! Eski dediğim; ama hiç değişmeyen bina. Merhaba. Emeklerinin karşılığına çalıştığım güzel insanlar. Merhaba, acılarımı, dertlerimi kazıdığım sıralar, bir çikolata uğruna beni ezdiren kantin, korkulu dakikalar yaşatan kara tahtalar, hüznlerimi paylaştığım bahçe. Merhaba!

Kırık bir kalple yaşandı ayrılıklar.

Seni değil de sende yaşananları sevdim.

Oysa ben henüz doymamıştım sana.

Sende yaşanan gerçek ve tatlı

Hazır değilim senin dışındaki dünyaya.

arkadaşlıkları özleyeceğim.

Bir zamanlar değerini bilmediğim bina,

Serin bir yaz gecesi yaşanan ve bitenleri

Şimdi bedenimi kemiren bir özlemle,

Yılları sığdıramam belki dizelerime

Hasretim sana.

Ama inan hep yaşatacağım şiirlerimde

Henüz bestelenmemiş şarkımdın sen,

Hep bir mutlu tebessümle anacağım seni

Pembe bir hayatı yaşattın,

Bir gün dönünce tekrar kapına

Bütün dillerden arınmış, saf ve temiz bir hayatı.

Ellerimde umut gözlerimde sevinç,

Oysa siyah beyaz renkler de vardı.

Yüreğimde biten bir özlemle geleceğim.

Ve senden sonra öğrendim zamanın kurşun sıkan acısını

Yüreğimizin en hızlı attığı yer...

Nazlı DAĞ

11-C 2369

DOSTLUK

Dünyaya gözlerimi ilk açtığımda hayatın nasıl bir şey olduğunu bilmiyordum ama büyüdükçe ve dünyayı tanıdıkça hayatın farkına vardım. İlk önce iyilik ve kötülük nedir onu öğrendim; sonra dünyaya neden geldiğimizi.

Bu dünyada insana birçok varlıktan daha yakın olan bir şeyi tanıdım; dost denen varlığı. “Dost”, “dostluk” bunlar güzel kelimeler... Ama daha güzeli bu kelimelere yakıştır, bu kavramların hakkını veren dostu bulmak... Dostluk: dürüstlüktür, güvendir, paylaşmaktır... Bu nedenle “Dostum!” demek için doğru insanları seçeceksin ve dost dediğin insanlara hiç düşünmeden sırtını yaslayabileceksin. Örneğin benim yanımda, sizin yanınızda bir dost olsa ona içimizi döksek, ona sarılıp ağlasak olağanüstü güzel bir şey olmaz mı? Büyüklerin dediği gibi “Dost kara günde belli olur.” sözünün anlamını hiç düşündünüz mü? Dost denilen sadece iyi günde yanınızda olan değildir. Dost, asıl zor zamanlarınızda yanınızda olandır.

Dost dediğin zaten az olur; ama unutmayın öz de olur.

TUBA AL

11-C 2238

DOST OLMAYA ÇALIŞMAK

“Dost kara günde belli olur.” diye bir söz vardır. Bu söz nasıl bir dost olacağımızın adeta bir kanıtı gibidir. Dostluk, arkadaşlık duygularının kuvvetlenmesiyle başlar. Nice kişiler vardır dost aramaktan çok yalnız kalmayı seçerler. Bizler de öyleyiz belki, bir hayalin peşinden giderken arkadaş olamaya çekiniriz ve asla dost olamayız. Bir zaman sonra yapayalnız bir kişi olduğumuzu anlarız. Dostluk başkadır, birbirimize olan güven köprüsünün ayakları gibidir. Bu ayaklar sayesinde ayaktayızdır ve onları yıkmamak için çabalar ve onun ayrılmaz bir parçası oluruz. Dost olmaya çalışmak ya da dost aramak yapayalnız olduğumuzun ve mutlu olmadığımızın bir göstergesidir. Dostu olunca bir insanın mutluluk kaçınılmaz olur.

Parayla istediğimizi almak çoğu zaman kolaydır ama dostluk parayla alınmayacak kadar değerli bir hazinedir. En iyi hazineler bile dostluğun yerini tutamaz. Dostluğu bilmeyenler olur aramızda, basit bir şey zanneder bozmaya çalışır, etrafındakilerin başına bela olurlar. Şu bilinmelidir ki dostlukları bozmaya çalışanlar asla başarılı olamazlar çünkü dostluk her türlü engeli aşmaya yetecek kadar güçlüdür ve bir arkadaşlık bağından çok daha ötedir.

Murat ŞAHİN

11-O 3379

AĞLAMAK VE GÜLMEK

Bir ikilidir: Ağlamak ve gülmek. Ağlamak, üzülmek sanılanın aksine çaresizlik, güçsüzlük demek değildir. Ben ne zaman ağlayan birini görsem içim acır ama biraz da sevinirim. Çünkü üzülmeyi becerebilen kişi sevmeyi de bir o kadar becerebilir. Ağlayan insan gülmenin mutlu olmanın kıymetini de daha iyi anlar. Bilirim ki, ağlayan, hüznlenen bir kişinin kalbi henüz katılaşmamış, duyguları sönmemiştir. Hani derler ya “ kalp ağlamazsa göz yaş akıtmaz.” diye işte öyle. Sevindiğinizde attığınız kahkahalar ne kadar kıymetli ise üzüldüğünüzde de akıttığınız sevdiklerinizin yakınlığı ile dindirdiğiniz gözyaşları da o kadar kıymetlidir. Ağlamak insanın, insanlığın var olduğunun en büyük delillerindendir.

Aydınlık karanlıkla, varlık yoklukla, gece gündüzle anlamlı oluyor ve varlığı biliniyorsa gülmenin de kıymeti ağlamakla bilinir.

Özgür ERMEZ

11-C 2484

MUTLU ET Kİ MUTLU OL

İnsan ne kadar bencil değil mi?

Kendi menfaatlerinin peşinde, sadece kendini düşünen, kendinde kusur arayan, şükretmesini bilmeyen, kendi mükemmelliğini görmeyenler... İşte bu insanlara acıyorum.

İnsan mükemmel bir varlık olmakla beraber kendisini hayvandan aşağı seviyeye düşürmekte de ustadır.

Mevlana şöyle der: “Sen yerde olanlara merhamet et ki, gökte olanlar da sana merhamet etsin. Senden aşağı olana acı ki senden üstün olan da sana acısın.”

Güzellikleri görmeyen, sahip olduklarını da sevmez. Sahip olduğumuz bu güzelliklere şükretmeliyiz. Bilmeliyiz ki bizden daha kötü durumda olanlar da vardır ama onların bizden daha değerli bir kalpleri vardır çünkü onlar her zaman mutlu olmanın formülünü bulmuşlardır.

O zaman küçük bir tebessümle gelin birlikte söyleyelim: “Mutlu olmanın zamanı bugündür, yarın değil.”

Mutlu et ki mutlu ol...

Özgün ÜZÜM

11-A 2750

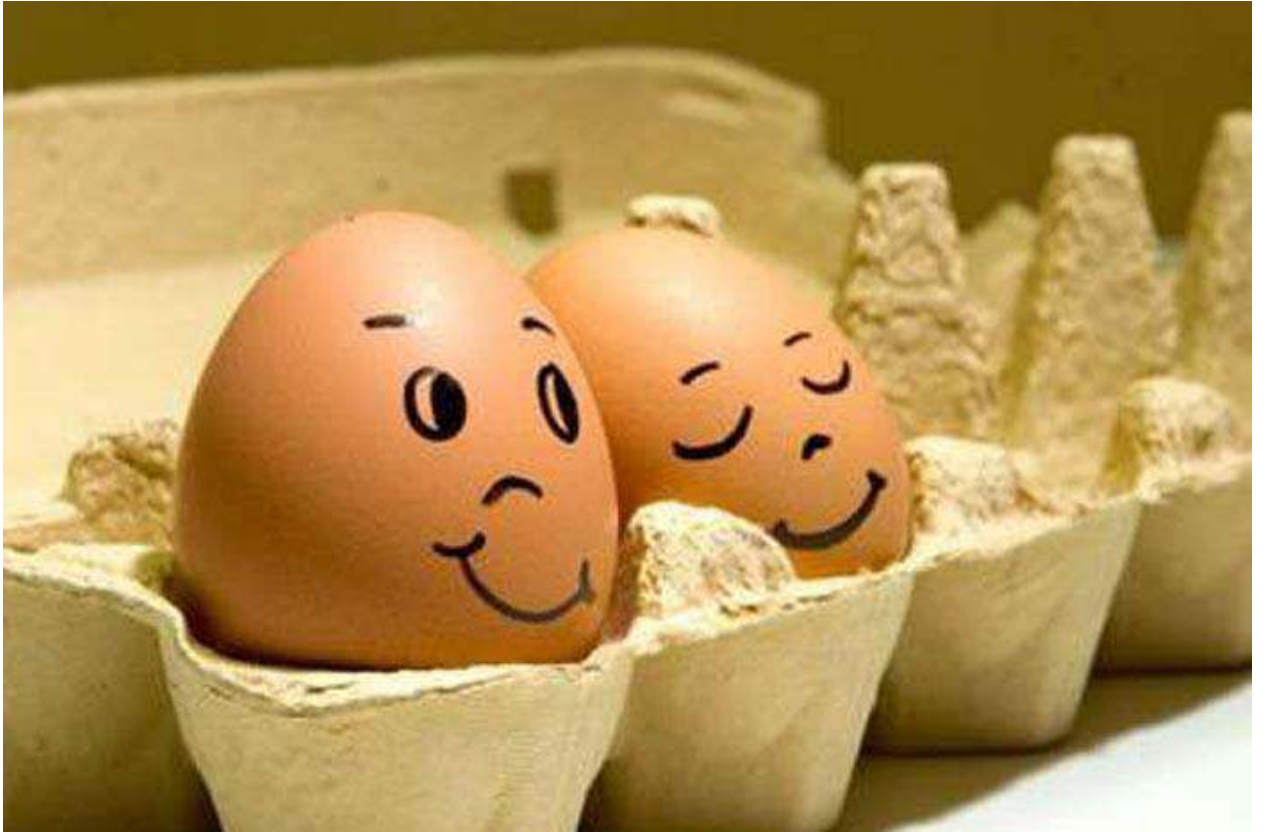
MUTLULUK

Mutluluk, söylenerek değil paylaşılarak karşısındaki insana hissettirilen bir duygudur. Hayatımızın mutluluğu, küçük ve huzur veren olaylara dayanır. İnsan, doğası gereği üzüntüden kaçınır. Mutluluğun peşinden gider. Zirveye çıkar gibi mutluluğu en üst kademelerde yakalayabilme çabasındadır. Mutluluk, her an için aynı tanımları aynı özellikleri hissettirmez. Bana göre mutluluk sevdiğim insanların yanında olmaktır ve olabilmektir. Kimisine göre bir damla su ve daha neler neler...

Mutluluk, çoğu zaman yanı başımızdayken uzaklara ararız. Ama yanımızda olduğunun farkına bile varamayız. Belki mutluluk gül ve yaprak arasındaki mesafe kadar yakınımızdadır. Oysaki mutluluğu kulağımızın dibinde çalınan bir şarkıdan veya ezbere bildiğimiz bir şiirden de çıkarabiliriz. İşte o an mutluluk, bir su gibi taşar insanın içinden. Bu yüzden önemli olan insanın, mutlu olduğunda “mutluluğa sahip oldum” demek yerine “mutluluğun tadına vardım” diyebilmesidir.

Hatice AVCI

11-C 2842

MUTLULUK MU? MUTSUZLUK MU?

Dünya denilen gezegen bazen başını kuyruğunun üzerine koyarak kıvrılıp yatmış yorgun dev bir köpek gibi hareketsiz. Bazen de bir top gibi yuvarlanıp gidiyor. Bazen zifiri karanlığa bürünüyor, bazen de güneşin ilk ışıklarının yeni doğmuş bir bebeğin gülümsemesi gibi parlıyor. Bazı insanlar çöküntüye uğrarken bazı insanlara direnen güçleri ile de geliş güzel dönüyor. Demek ki dünyayı ayakta tutan insanlarmış. Birbirlerine duydukları sevgi, birbirlerine olan bağlılığı ayakta tutuyor. Peki, yaşam dünya bizim için bu kadar önemliken neden bile bile çöküntüye uğratıyoruz. Zararını biz de görmeyecek miyiz? Mutlu olmak bu kadar kolay ve mutluluk bize bu kadar yakınken niye mutsuzluğa itiyoruz kendimizi? Mutsuzluk, sürekli düşünmek çok daha mı iyi? İnsanlardan uzak kalmak, içine kapanmak, kötü kararlar almak bizim hayatımıza kötü yollar çizmez mi? Bizi kötü alışkanlıklara sürüklemeyebilir mi? Mutsuz birer yetişkin insanın tek düşüncesi olan ev geçindirme konusunda ailesini mahvetmez mi? Peki, ya mutsuz bir gencin tek düşüncesi gençlik hevesini tatma uğruna geleceğini mahvetmez mi? Bizi mutlu ya da mutsuz edecek şeyleri birbirinden ayıramayacak kadar aciz miyiz? Bizi mutlu edecek, geleceğimize yön verecek şeylere yöneltemez miyiz kendimizi? Yok, bu elimizde değil diyecek kadar küçük mü düşüreceğiz kendimizi? İnsanlarla iyi ilişki kurup, samimi dostluklar edinip hayatımıza tecrübe katmış olmaz mıyız? Toplum içinde çekinmeyen dik başlılığımıza güvenemez miyiz? Bizi sevmek zorunda olan sadece ailemiz mi olsun? İnsanlar tarafından sevmek az bir şey mi? Çok değil mi bunların hepsini itip içimize kapanmak. Her şeyden uzak kendi karanlık dünyamızda içimizi karartıp sürekli kötü şeylere odaklanıp her türlü sıcak hislerden mahrum kalmak düşünülmesi çok zor bir şeydir. İnsanın etrafında samimi, gülen yüzlerin olmaması içini

dökecek bir arkadaşın olmaması sadece kötü umutların, kötü düşüncelerin olması ne kadar kötüdür. Oysa sarılacak bir umudun, güneş gibi parlayan düşlerin, kıpır kıpır hislerin olsa hayatında olumsuzluk olur mu? Yanından destek veren kimse olmaz mı, eller mahrum bırakılır mı? Seni sürekli seven, senin yanında mutlu olduğunu hissettiren insanların etrafında olması olağanüstü güzel bir şeydir. Kararsızlığında yol gösteren, karanlığında destek veren insanların olması gücümüze ve kendimize olan güvenimizi kat kat arttırır.

Hayata sıkı sıkı sarılmamızı karşımıza çıkan engellere göğüs germemizi sağlamaz mı? Mutlu olmak isteyen insanın etrafında kötülüklerin dolaşması olacak şey mi? Onu seven insanların, keyfini kaçırarak sözleri olur mu? Yetişkin, sorumluluk sahibi olan bir insanın mutluluğu çocuklarına, ailesine yansımaz mı? Bir genç; mutlulukla, gerçek mutlulukla bir anlık refleks gibi çoğu insanın yapamadıklarını bir anda yapıverir. Oysa mutsuz bir zamanda olsa bunu başaramaz. Kaybedeceğin şey ne kadar önemli ise sen o kadar mutsuzlaşırısın. Ama mutluyken öyle mi? Kazanması gökteki yıldız kadar sana uzak olan bir şey bir anda avuçlarının arasında bulunuverir ve mutluluğuna mutluluk katılır. Evet, mutluluk da, mutsuzluk da senin ellerinde. Eğer hayatta umut edeceğin bir şey yoksa mutluluk ulaşılması hayal olan bir yıldız gibi kalır. Ama hayatı, kendini ve sevmek istediklerini seviyorsan işte o zaman mutluluk senindir. Ulaşamadığın yıldız bütün benliğiyle avuçlara bırakır kendini.

Nazlı DAĞ

11-C 2369

BİRAZCIK GÜLMEK

Yağmur damlası kadar saldırgan
Güneş ışığı kadar yorgun
Nefessiz kalsan bile ölüm
Her biri yorgun bir gül

Kendinle savaşır gibi yürümek
Başkalarına kardeşmiş gibi gülümsemek
Kendinle savaşıp sadece gülmek
Her biri yorgun bir gül...

Ahin Özlem AKDENİZ

9/A 219

SARI SÜMBÜL

Yürürken yara bere içinde
Islanırken yağın yağmur altında
Elimden bir tek o tuttu
Benim güzel sarı sümbülüm

Bırakıp gitmedi beni
Sevdi, bakışından belli
Bir bakışına bir ömür verdim
Benim yek tanem sarı sümbülüm

Ağlarken sildi gözyaşlarımı
Üşürken sardı kanatlarını
Aydınlattı hep yollarımı
Benim bir tanem, sarı sümbülüm

Kıskandım onu yıldızlardan bile
Yalnızlığıma yoldaş oldu diye
Sakladım kalbimin en kuytu yerine
Benim can yoldaşım sarı sümbülüm

Emrullah DANIŞMAN

9/C 286

YAŞAM VE ÖLÜM

Her şeyin bir başlangıcı ve sonu vardır,
Doğum ve ölüm gibi.
Yaşarken değerini bilmediğimiz,
Öldükten sonra yaşantısından ders çıkaramadığımız insanlar gibi...

Muhammed Enes KALAY

10/D

YAŞAMIN MUCİZESİ

Suyun olduğu yerde hayat da vardır. Bilim adamları uzaya atılan ilk adımdan beri yıllardır uzayda yaşam belirtisi olan bir su damlası arayışına koyuldular. Bu gizemi araştırırken başka bir gizem olan Sahra Çölü'nün inanılmaz bir özelliğini gün yüzüne çıkardılar.

Sahra Çölü dünyadaki en büyük çöllerin başında gelir. Kocaman bir alanı kaplamasına rağmen insanlara yaşamın mümkün kılınmadığı, ölümden başka bir şey hatırlatmayan vahşi bir yapıya sahip, bir hiçliği ifade eden bu yer nasıl olur da evrende bilinen anlamıyla yaşamın olduğu tek yer olan dünyamızda bu kadar büyük bir yer edinebilir kendine? Eminim siz de böyle düşünüyorsunuzdur. Haklısınız, bugüne kadar Sahra Çölü bana ve tüm insanlara var olmanın amacını hatırlatana kadar ben de böyle düşünüyordum. Sahra Çölü'nden yaklaşık yirmi sekiz milyon kum taneciğinin havalanarak kilometrelerce uzakta olan Amazon ormanlarına inip fosfat ihtiyacını karşılıyor. Bu kum tanecikleri balta girmemiş ormanlarda gübre görevi görüyor. Kim bilebilirdi Amazon ormanlarının hayata tutunabilmesinin kendini değersiz ve bir o kadar da ürkütücü gösteren Sahra Çölü'nün kumlarına bağlı olduğunu? Bir çölün hiçlikten bir yaşam yaratabileceğini...

Peki, şimdi geriye dönüp bakma sırası gelmedi mi? Bugüne kadar hangimiz böyle bir fedakârlıkta bulundu? Bu, doğanın yaptığı fedakârlıklardan sadece biri. İşe yaramaz görünen Sahra Çölü doğadaki onlarca mucizevi onlarca örnekten sadece biri. Doğa kendi içinde böyle merhametliken biz insanların bir oturup düşünmesi gerekiyor: Doğa mı daha acımasız yoksa biz insanlar mı?

Kübra YILMAZ 11-B 3102

HAYATIN KAYIPLARI

İnsan, hayatının anlamını bilmeyen, hayatında var olan onca güzelliğe rağmen, kendi yaşamını hep başkalarının yaşamıyla kıyaslayan ve başka hayatların daha iyi, daha güzel olduğunu düşünen bir varlıktır. Bu nedenle de insan, hayatın kendisine sunduğu güzelliklerin farkına varmayan ve bu güzellikleri ıskalayan bir varlıktır.

Peki, siz hayatınızdaki güzelliklerin neler olduğunu hiç düşündünüz mü?

Gözleri görmeyen bir insanla hayatınızı kıyaslandığınızda aslında ne kadar şanslı olduğunuzun farkına varabilirsiniz. Çünkü gözleri görmeyen bir insan sabah kalktığına gece yatmadan önce bir kenara koyduğu herhangi bir eşyanın bile nerede olduğunu kestiremeyen insandır. Fakat onlara sorarsanız hayattan en fazla zevki alan ve hayatın kıymetini en çok bilen insanların kendileri olduklarını söylerler.

Peki ya siz?

Her gün yanından geçtiğiniz bir çiçeğin ne renk olduğunun veya en sevdiğiniz ve okumaktan en çok hoşlandığınız kitabın kapağında ne tür bir resim olduğunun farkına varıyor musunuz?

Eğer ki gözleriniz görmeseydi hep hayal kurardınız gözlerinizin bir gün göreceğine dair. O zaman güneşin karşısına geçip güneşin o güzel ışınlarına maruz kalmanın ne hoş olduğunu düşünürdünüz. Sürekli yanından geçtiğiniz her şeye dolu dolu bakardınız sanki bir daha onları asla göremeyecekmışsiniz gibi.

Belki gözleri göremeyenler için bu, asla gerçekleşmeyecek bir hayaldir. Fakat sizin için bu sadece bir şeye görmek üzere bakmak kadar kolaydır. Bu nedenle daima yanından geçtiğiniz yerlere bakıp, hayattaki küçük ama mutluluk verici şeyleri görüp, nefes aldığımız her anı dolu dolu yaşayın. Çünkü ne bir daha bu zamanı yakalarsınız ne de bu hayatın size sunduğu mutluluğu.

Size söyleyeceğim tek şey; hayatın ne benim anlattığım kadar kısa ne de sizin düşündüğünüz kadar uzun ve çekilmez olduğudur. Bu nedenle sizi sevenlerin yanında olup, bu zamana kadar fark edemediğiniz güzelliklerin peşine düşün. Küçükken kolunuzu ısırarak yaptığımız saatleri hatırlayın. Kolunuzu ısırarak yaptığımız saatlerin geçiciliğinden zamanın ne kadar hızlı aktığını anlayabilirsiniz. Isırıkla yapılan o kol saatlerinin canınızda yarattığı acı, güzelliklerin farkına varmadan geçirdiğiniz bir ömrün yaşatacağı kayıpları hatırlatsın size.

Şimdi gözlerinizi kapatın ve sonra açın. Şu andan itibaren önceden görmeyip de şimdi size büyük mutluluklar verecek ve aslında sizin de hayatınızın ne kadar güzel olduğunu kanıtlayacak mucizeleri görmeye başlayın.

Esra TAŞ

10/C 145

BAŞARI

Başarı, hedefe ulaşmak kadar doğru hedefler de seçmektir. “hedefi olmayan bir gemiye hiçbir rüzgâr yardım etmez” evet başarı için her insanın kendisine bir hedef belirlemesi şarttır. Ama yeterli değildir. Başarıda, iyi başlamak kadar kendine güvenmek de önemlidir. Kendine güven, kararlı olmanın ve başarıya ulaşmanın ilk adımıdır. Karar verdiğinizde ise doğru stratejiyi uygulamanız gerekir. Bu da plan ve programlı çalışma ile gerçekleşir.

Bazen başarı engellerle doludur. Ama başarıyı gerçekten istiyorsak kendimizde, bir merdiven çıkar gibi basamak basamak engelleri aşacak gücü buluruz. Bazı engeller insanın sınırlarını zorlar ya da biz öyle düşünürüz. Kolay bir işi başarmak kolay; zor bir işi imkânsız der geçeriz. Fakat imkansız değildir aslında, biraz daha fazla çaba gerektirir sadece. “Yürüdüğün yolda rüzgâr yoksa o yol seni başarıya götürmez.” sözünden anlaşılacağı gibi başarının doğasında mücadele etme, zorluklara göğüs germe ve zorlukları aşma vardır.

Unutmayın, engelleri aşmak için içinizdeki gücü, inancı, fark etmeniz ve onu ortaya çıkarmanız yeterlidir.

Salihe GÜMÜŞ

11-C 3928

KALEMİMDE HAYAT

Gözlerimizi sabah açmamız ile gece kapatmamız arasında geçen bir günde algıladığımız hayatı galaksilerle, yıldızlarla dolu şu sonu bilinmeyen evrendeki mavi kürenin üstünde yaşarız.

Hepimizin bir acelesi var. Bir yerlere yetişmeye, işleri tamamlamaya, ihtiyaçları gidermeye sıkıntılarla mücadele etmeye çalışırız ve bu gezegende gündelik hayatta kendi kurgusundaki bu mavi kürede, dünyada, yaşayıp gideriz. Acaba hayatı oluşturan dış dünyanın ne kadarını algılayıp bir farkındalık içindeyiz. İsteyerek, gözlerinizi gökteki bulutlara maviliğe kaldırıp baktığınızda hayran kalmadan başınızı eğdiğiniz oldu?

Bir an işlerinizi unutup hayal edin. Dünyadan uzaklaştığınızı varsayın, sizi alıp başka bir galaksiye götürdüklerini; sizi götüren uzay mekiğinin penceresinden geriye bakın evlerin çatılarını sonra yeşil tarlaları ve ağaçlıkları denizleri, bulutları ve en son olarak da gittikçe küçülüp kaybolan mavi bir yuvarlağı göreceksiniz. Hiç düşünmediğiniz ayrıntıları hayalinizde canlandırmaya çalıştınız mı?

Önemsemediğiniz, farkında olmadığımız o kadar güzellikler var ki. Hayatımızı içimizden geldiği gibi yaşayalım; ama farkındalıklar içine yaşayarak bize sunulanların farkında olarak. Yoldan geçerken açan basit bir çiçekteki güzelliği görerek, yıldızların ışıltısını fark ederek...

Hüseyin ÇAKIR

11-C

HAYATA OLAN BAKIŞ AÇIMIZ

Hayata olan bakış açınızı hiç düşündünüz mü? Ben acaba hangi yönden bakıyorum dediğiniz oldu mu? Bütün insanların bakış açıları farklıdır. Kimileri hayata iyi yönden kimileri kötü yönden bakar. Bardağın dolu tarafı ile boş tarafını görmek gibi. Kimileri ise güneşin doğuşundaki aydınlıkla, kimileri ise güneşin batışından sonraki karanlıkla görür hayatı.

Bir savaşa, bir mücadeleye, bir kavgaya girdiğimiz zaman ne hissedersiniz? Ben bu kavgadan, savaştan, mücadeleden galip çıkabilir miyim diye mi düşünürsünüz? Kazanmak, başarmak demek midir?

Masum bir bebeğe baktığımız zaman ne hissedersiniz? O tatlı tatlı gülüşünü, pamuk gibi ellerini tuttuğunuz zaman? Peki ya yolda ölü bir kuş gördüğümüzde... Acaba ben de bir kuş gibi ölecek miyim, diye bir korku içinizi sarar mı?

Hayata olan bakış açınız sadece olumsuzlukları görmek olmasın; mutlu olmak herkesin hakkı. Mutluluğu uzakta aramanıza mutlu olmak için göklere çıkmanıza da gerek yok. Mutluluk yeryüzünde avucunuzun içinde ya da hemen yanı başınızda olabilir? Hayat, biraz neye yakın olduğunuz kadar aslında neyi gördüğünüzdür. Güzel şeyleri gören de zaten güzel şeylere yakındır.

Elif SEVİN

11-C 2318

HAYATA DAİR UMUTLAR

Hayata dair her şeye sahip olabilir miyiz? Bence hayır. Sahip olduğumuz güzellikler vardır veya sahip olmak istediklerimiz. Sahip olduklarımızın kıymetini de çoğu zaman anlayamayız. Zaman o kadar hızlı geçiyor ki o sahip olduğumuz fakat kıymetini bilemediğimiz güzellikler de o hızla kaybolup gider.

Umut benim için güneşin doğuşu kadar aydınlık veren bir kelimedir. Bana göre umut; beklemektir, sabretmektir, güvenmektir... Umut, hayata dair her şeydir, beklenen iyi sonuçtur.

“Umut” nedir? Karamsarlığa düşmemize sebep olan hayaller midir? Alman filozof Nietzsche “Umudun bitiği yerde her şey biter.” der evet haklı umudumu kaybetmemeliyim ki yaşadığımı anlayabileyim. Umutsuz olduğum zamanlar yaşadığım kötü olaylar aklıma gelir. Örneğin ders çalıştığım zaman çok kötü olduğum bir konuda bir şeyler öğrenmekte zorlandığım durumlarda içimdeki enerjiyi yitirmeye başladığım zamanlarda bilirim ki umudum kaybolmaya başlamıştır. Böyle zamanlarda bana aydınlık veren bir kelime aklıma gelir: Umut. Evet, umut olmadan ne yapabilirim ve neyi başarabilirim ki?

Umut, gelecekle ilgili planlar yapıp hayata sıkı sıkı tutunmaktır. Umut benim için başarıya götüren bir anahtardır. Nasıl bir kapıyı anahtar olmadan açamam, eğer umudum yoksa başarıya da ulaşamam. Bu hayatımızdaki herhangi bir durum olabilir.

Hayata dair umutlarınız hep olsun. “Ben bunu yapamam, edemem, başaramam.” gibi düşünceleri zihninizden uzaklaştırın. Her ne yaşarsanız ya da yaşıyorsanız asla umudunuzu kaybetmeyin, kaybettiğiniz an karamsarlığın kör kuyularında kaybolursunuz.

“Gayret göstermeden ümit etmek bir hatadır; ama ümit etmeden gayret göstermeye kalkmak da kendimize söylediğimiz en kötü yalandır.”

Umudu kaybetmemek, kendini kaybetmemektir.

Rabia KARA

11-C

HAYAT KISA

Hayat ne kadar kısa değil mi?

Bugün varız yarın yokuz. Şu kısa sürede yaşanması gereken şeyleri göz ardı eden insanlar var. Kötülük yapanlar, hırsızlık yapanlar, yaşamayı bilmeyenler...

Bazen onların yanına gidip “Yahu sizin başka işiniz yok mu? Hayat sizin sandığımız kadar uzun değil. Gidin iyilik yapın, insanları sevin mutlu olun, âşık olun.” diyesim geliyor.

Bence hayat kısa olduğu kadar güzel de. Bunun tadını çıkarmak gerekir. Yoldan geçen insanlara selam verin, gülün mesela.

Tanıdık veya yabancı fark etmez. İyilik yapın, önyargılı olmayın. İnsanları sevin diyorum ya, ön yargılı insanlardan uzak durun. Albert Einstein: “Bir ön yargıyı parçalamak atomu parçalamaktan daha zordur.” derken haklıdır ve bu her zaman böyledir.

Hayat bir zaman tünelidir ve uzun süren bir yolculuktur. Ancak düşünülünce hayatın ne kadar kısa olduğu anlaşılır. Zaman tıpkı su gibi akıp gidiyor. Hayat bir kelebeğin ömrü misali üç günlük dünya gibidir.

Üç günün sonunda uçup gideceğiz bu dünyadan. Dönmemek üzere...

Bunu fark ettiğimizde fazla zamanımız kalmamış olabilir. Zamanın değerini bilin, yaşayamadıklarınızı yaşayın.

Hayat lüzumsuz şeylerle vakit kaybetmek için oldukça kısa...

Funda GÖLÇİK

11-A 2308

SEVGİYİ SEÇMEK

Sevgi yaşamdır. Yaşam ise mücadele ister. Bağlılık ve inanç ister. Emek ve güven ister.

Bu dünyada yaşamak istersen öncelikle mutlu olmayı başarmalısın. Bunun için de yüreğinin sevgiyle dolması gerekir. Nefret etmeye zamanın olmamalıdır. Gülüşünle çevreni aydınlatmalı, gözlerindeki umut ışığı hiç sönmemelidir. Bu yüzden kimse için kötü düşünmeden, herkesi severek yaşamalısın. Karşıdakinin yüzünde sevinç gülümsemesi yaratmalısın.

Hayatı güzelleştirmek insanın elindedir. Günümüzdeki insanların çoğu, ufak şeyleri en büyük sorunları haline getiriyorlar. Çünkü acı çekmek, üzölmek istiyorlar. Oysa sevgi içinde keyifle yaşamak varken, niye acı çekilsin ki? Bunun için her zaman gülümsemeyi bilmeliyiz. Her sabahın başka bir ümit ve inançla tüllendiğini, her gecenin değişik bir doğum sancısıyla gelip geçtiğini hayretten hayrete düşerek görmeliyiz.

Hayatınızın güzel olmaması önemli değil. Önemli olan hayatınızı güzelleştirmek için sarf ettiğiniz çabadır ve hayatınızın güzelleşeceğine olan inancınızdır. Daha güzel bir hayata erişmek için yaşamınızdaki eksiklikleri sadece sevgiyle tamamlayabilirsiniz. Gelecekte güzel, huzurlu ve güven dolu bir hayatınızın olmasını istiyorsanız, yaşamınızı güzelleştirmeye şimdiden başlamalısınız. Bunun için de sevmek, her şeyi sevmek bence eksikleri gidermenin en iyi başlangıcıdır. Bir şeyi seviyorsa insan ona değer verir. Değer verdiğine de sahip çıkar ve neyi başarmak istiyorsa başarır. Sevgiyle yaşamak istiyorsak sevgiyle aramıza giren bütün yapay ayrımları hayatımızdan çıkarmalı, sevgiyi yaşama ve paylaşma konusunda bilinçli olmalı ve en önemlisi de bunu diğer insanlara hissettirmeliyiz.

Ben güzel ve sevgi dolu yaşamının böyle olduğuna inanıyorum. Eğer insan sevmek ve mutlu olmak isterse önünde hiçbir engel yoktur. Yüreği sevgiyle dolu olan insan, her şeye olumlu bakar. Belki bir kördür, sakattır ama gören körden, yürüyen sakattan daha güzel bir hayatı vardır. Sevgiyi seçen insan hayattaki varlığından kıvanç duyabilecek tek insandır.

Zübeyde YILDIRIM

10/C 25

BİR GÜN

Ne olup bittiğini bilmeden parçalara ayrılan çocuklar. Saf, duru, yepyeni umutlarla hayatlarına yön vermeye çalışan gençler... Bunlar gibi olan bir sürü insan... Bu insanlar ölümü hak etmek için işledikleri suç ne peki? Elbette Suriye vatandaşı olmak... Namuslarıyla yaşamaya çalışmak... Bütün bu sorunları bir köşeye bırakıp kendi hayalimdeki bir günü anlatabilirdim size.

Belki bilinmeyen bir gün gerçekleşir bu hayalim. Tüm ömrüme karşılık gelecek bir gün ama nasıl bir gün:

O gün “silahların sustuğu, mermilerin konuşmadığı, toprağın gözyaşlarıyla ıslanmadığı, yerlerin masum umutlarla yaşayan gençlerin ve çocukların kanıyla boyanmadığı, daha doğmamış yavruların ölmediği, ekmek telaşıyla çalışıp çabalayan anne ve babaların evlerine sağ salim gittiği gündür. O gün yeri göğü inleyen mazlumların acı haykırıları yerine şen şakrak kahkahaların atıldığı, etrafın toz yığınlarıyla kararmadığı ve bomba seslerinin yankılanmadığı, bunların yerine yemyeşil doğanın ortasında kuşların cıvıldağı gündür.

O gün, insanların huzurlu, hayat dolu olduğu bir gündür. İmkânsız mı?

Nurcan KAYRAN

11-D 2244

GELECEĞİN AYNASI: HAYALLERİMİZ

İnsan, hayallerinin peşinden koşar. Ancak bir insan önce hayal kurup sonra hayalini gerçekleştirmek için elinden geleni yapmıyorsa kendi hayallerini yine kendisi yıkmış olur.

İnsanlar çok güzel hayaller kurabilirler. Hayallerimiz bence bu hayatta en çok savunduğumuz, gerçekleştirmek için en çok çabaladığımız şeylerdir. Hayallerimizi ne kadar çok düşünürsek, ne kadar çok geliştirecek o hayalimize ulaşmak için o kadar hevesleniriz. Elimizden geleni yaparız. Bir insanın hayal dünyasını genişletmek için yapması gereken en önemli şey ise bol bol roman, hikâye, kitap vb. okumaktır. İnsan bu okumalar sayesinde ne kadar çok bilgiye sahip olursa hayalleri o kadar güzel ve gerçek olur. Yani hayal kurmak ve kurulan hayali gerçekleştirmek aslında ciddi emek ister. Bunun yanında hayallerimizin gerçekleşmesi için sabırlı olmamız gerekir. Çünkü gerçeklerle yüzleşmek ve bozulan hayallerin yerine yenilerini kurmak için zaman gerekir.

Tüm eğitimcilere “Hayallerimiz, geleceğin aynası olsun.” diye sesleniyorum. Çünkü bizler kurduğumuz hayaller kadar varız ve bu hayalleri kurmamızda en büyük katkı eğitimcilerden yani siz öğretmenlerimizden geliyor.

Hayallerinizin ve isteklerinizin gerçekleşmesi dileğiyle...

Ayten SEVDA

9/F 361

BABAM

Babam, uykunu böleceğim ama seninle konuşmak istiyorum
Uyan baba uyan!
Bak sana neler anlatacağım.
Başucuna gelip, sana böyle haykırdığımda açıyorsun gözlerini.
Biliyorum
Beni dinliyor, belki de bana bir şeyler fısıldıyorsun.
Biliyorum.
Ama gücüm ne toprağı yenip gözlerine ulaşmaya yetiyor,
Ne de fısıltılarını işitebiliyorum.
Yine öğrettiğin gibi hissedebiliyorum
Yarın 8 Ekim
Sen gideli on beş sene oldu
Bana “elveda” demeden gidişin
Bizleri öpmeden kapıdan ilk çıkışın
Gelirken “Ne alayım, bir şey lazım mı?” diye sormayı ilk unutuşun.
Kravatını bile takmamıştın bu sefer
Nereye gittin ki bu kadar önemsizleşti alışkanlıkların?
Soğuk mu oralar baba?
Güneş dokunur mu bir nebze gözlerine?
En uzun, en anlamlı nutukları gözlerinden okudum hep.
Hâlâ evimizin duvarında bana neler anlatıyor neler...
Bir sen daha vardı gözlerinden senden öte
Biriniz kaldı benimle çok şükür.

On beş yıl damarlarımda kaç tur attın kim bilir?
Sen damarlarımda dolaşıyorsun
İkimiz bunu biliyoruz ya bu da yeter
Babam buraları hiç merak etme
Bizim evde bir ben kaldım diğer ikisi üniversitede.
Büyük olan üniversite son yıl diğeri hazırlanıyor
Ne asiller, ne yamanlar...
Hepimiz aynı sen
Ve hepimiz bir arada tek yumruk gibi bir.
Ne güzel dostların var, seni bize anlatıyorlar
“Tam bir Nusaybin delikanlısı” diyorlar.
Babam yükseklerdeki uzak ağaçlara
Bulutların karmaşasına
Dalgalara, yakamozlara, guruplara
Gece uzaklardan gelirken
Yol kenarındaki canlıların şekillerine
Bir kez olsun hareket eder mi diye duvardaki resmine,
Uyumak üzereyken gelen tıkırtıyla irkilip
Evin her köşesine bakıyorum hep
Kaşıma çıkarsın diye
Ama yoksun,
Bir gece rüyama gir baba, kucakla beni, öp
Çok özledim baba,
Ölüm sana hiç yakışmadı baba!

Ruken ORAL

11-B 3640

HAKKINI HELAL ET ANAM

Bu can fedadır senin uğruna
Varlığım, her şeyim tek sensin anam!
Üşüdüğüm zaman bağrına basan
Varlığım her şeyim tek sensin anam!

Şimdi hasretinden yanıyorum ben
Seni her yerde arıyorum ben
Bu gurbet ocağında, sensiz bir hiçim ben
Seni canımdan çok seviyorum anam!

Sensiz günlerim, ıstırap anam
Bu şekilde yaşamak oldukça yaman,
Eğer sensiz buralarda ölürsem
Hakkını helal et ne olur anam!

Fehime ÖZER

9/F 382

NASİHAT

Paranı ver, gönlünü ver, selam ver, canını ver ama sırnı verme.

Günlerini say, paramı say, büyüklerini say ama yerinde sayma.

Eşini beğen, işini beğen, aşını beğen ama kendini beğenme.

Emek ver, kulak ver, bilgi ver ama hiçbir zaman boş verme.

Fidan büyüt, garip doyur, çocuk besle ama kin besleme.

Hedefe koş, yardıma koş, dosta koş ama senin olmayana ortak koşma.

Satıcı ol alıcı ol kalıcı ol arabulucu ol ama bölücü olma.

Davet et, hayret et, affet, tövbe et ama ihanet etme.

Elini aç, gözünü aç, kapını aç ama ağzını açma.

Kitap oku, kâinatı oku ama lanet okuma.

Rakibini geç, sınıfını geç ama gülüp geçme.

Zulmü devir, nefsinı devir ama çam devirme.

Yaklaş, konuş, tanış ama uzaklaşma.

Doğrul, devril ama eğilme.

İtil, atıl ama satılma.

Mecit ALTEKİN

11-A 4910

SENİ SEVİYORUM

Sen yaşamayı hak ediyordun

Ama hayat seni hak etmiyordu

Haberin tez geldi yıkıldım

Gözyaşlarım gözlerimi doldurmuştu

Hiçbir şey göremiyordum

Aklıma anılarımız, oyunlarımız geliyor

Ve daha nice yaşadıklarımız

Oyun oynarken bir gülüşün vardı hani

O gülüşünü özledim kardeşim

Sensizliğin zor olduğunu öğrendim

Hayatımın tek anlamıydın kardeşim

Kaderde ayrılık varmış

Seni asla unutmayacağım

ÖZLEM'İM BİRİCİK KARDEŞİM

Şevkiye YILDIZ

9/F 357

MARDİN

Mardin'in güzellikleri
Göründü m taş evleri
Saymakla biter mi?
Onun güzellikleri

nldr eşekleri
Korkmayın kaza görülmedi
Ehliyetlidir binicileri
Unutulur mu ilçeleri?

Nusaybin nde gelir
Benim memleketimdir
Kızıltepe büyüktür
Midyat başka ünlüdür.

Yeşilliyi görmedim
Ömerli'yi işittim
Bir başkadır memleketim
Tekrar ona dneyim

Nusaybin'in beyaz gl
Sınır kapısı nl
Mor Yakup Kilisesi
Zeynel Abidin Camii
Akarsuyu görülmeli

Ahmet KAVAK

11-C 2274

HAYATIM MATEMATİK

Hep hayatımızda matematik
Toplama, çıkarma
Bir de bölme ve çarpma
Matematiği unutmak kolay sanma

O zaman ne yapalım
Oyunlara boş verelim
Sayılara bakalım
Matematiği hayatımıza sokalım

Şu matematik bir tanedir
Konumuz kümelerdir
Herkes diyor boş derstir
Oysa matematik süperdir

Eğer çalışmazsan
Okul senin neyine
Gerçekten istiyorsan
Güvenirsin kendine

Şimdi boş ders diyorlar
Öğretmenleri üzüyorlar
Zamanı gelince de
Pişman oluyorlar

Mehmet GÜRBÜZ
10/C 34

ŒİR YAZIYORUM

Œir yazıyorum

O kadar mutluyum ki

Yazdıkça rahatlıyor

Sanki içim

Dökülüyor yaşlar

Temizleniyor kalpler

Huzura dönüyor hayatım

Mutlu oluyorum

Mutlu oldukça

Gülüyor gözlerin ii

Yazmak ne demek

Anlıyorum

Ahin ÖZLEM

9/A 219

DERTLİ GÜL

Dertliyim senden ayrı
Çok üzdün beni gayrı
Yeter artık tut elimi
Düştüğüm yerden kaldır beni

Dalım ol tutunayım sana
Rüzgârım ol uçur semalara
Güneşim ol ısıt beni
Artık naza çekme kendini

Emrullah DANIŞMAN

9/C 286

HİKÂYE

Okuldan gittim eve
Sordum kendi kendime
Neler öğrendim diye
Okumuştum bir hikâye

Hikâyenin içinde
Zümrüt elmas versen de
Paha biçilmez değerde
Doluydu bilgilerde

Kimine göre hazine
Kimine göre boş teneke
Anlarsın düşününce
Ne kadar geç olsa bile

Faydalanırsın bir kere
Kim derdi hikâye boş teneke
Delirmiş mi sorayım diye
İnsan muhtaçtır bilgiye

Bilgi tam karşısında bence
Cahil insan bilgisiz insan
Bilgi ise hikâyede
Diyeyim ben size

Ahmet KAVAK
11-C 2274

RENOİR- Kitap Okuyan Kadın

GÖRMEK BAKMAK

Dünya gözüyle baktım
Görmemişim meğer
Senin o derin özelliğini,
Tatmamışım meğer

Görseydim eğer
Emin ol tadardım
Tatmasam bile bakardım
Bakmamışım meğer

Ahin ÖZLEM

9/A 219

SEVDİĞİN OLMADAN...

Güne sevinçle başlamıyorsan

Yüzünü yıkamıyorsan

Kahvaltı yapmıyorsan

Saçlarını taramıyorsan

İşe gidemiyorsan

Yolda yürüyemiyorsan

Yemek yiyemiyorsan

Çarşıda gezemiyorsan

Arkadaşını aramıyorsan

İçten gülmüyorsan

Şarkı söylemiyorsan

Bayramları sevmiyorsan

Yeni yıla mutlu giremiyorsan

Yollarını gözlüyorsan

Onu yüreğinde yaşatıyorsan

Onsuz uyuyamıyorsan

Rüya görmüyorsan

Hasretine dayanamıyorsan

Sevdiğin olmadan...

YAŞAYAMIYORSUN

Sevgi GÖKÇE

9\F 385

SEN

Vazgeçilmez üç varlığım
Canım, bi' tanem ve sevdiğim

Sen ey beni yaşatan sınırsız güç
Ey düşlerimin gelini

Gel bir de benim gözümle gör
Gelme diktiğin ölümsüz heykelini

Ak mermerden başladım heykelini
İki kar parçasından işledim gözlerini
Maden ocaklarından çıkardım
Alın terini.

Başına taç yaptım, Kırşehir taşlarından
Alnına buz ilettim ağrı yamaçlarından
Saçlarını döktüm omuzlarına
Özentim yok benim Sicilya kızlarına

Yanardağlardan alev sundum dudaklarına
Deniz köpüklerinden serptim ayaklarına
Oynasın diye yer yerinden
Haykırdım dağlara seni seviyorum diye

Evrenin imrendiği bir ad taktım sana
Güvercin kanatlarından el yaptım
Selçuk kartalından kanat yaptım sana

Güney nefesine benzettim nefesini
Kütahya'nın göz nurundan
Isparta'nın gül suyundan attım harcına
Sevginin yüceliğini aşkın inceliğini kattım
harcına

Afyon kaymağından sana ten yaptım
Rengini gümüştan
Işıtsın ve ısıtsın diye insanlığı
Yüreğini cesaret ve aşktan yaptım.

Bir bürümcük işledim giysi yerine
Doğunun nakışlarından
Ve şimşek getirdim gözlerine
Abdullah'ın bakışlarından

Sen üç bin yıllık tarihimsin
Çağlara sığmayan aşkım ve sevdamsın
Sen benim sonsuza dek
Sonsuza kadar sevdiğim ve seveceğimsin

Sana çağlar ötesinden
Demirden dağları oydu da geldim
Mevlana'nın narasını duydum da geldim

Çileyi kıvançla barıştıran
Beni şimşekle yatıştıran
Yalnız senin tutkundur bi' tanem.

Abdullah EMRE

11-B 4132

SESSİZ GİDİŞİN GİBİ

Uzaklara dalıp giderken
Bir anda geldin aklıma
Bir öfke, bir pişmanlık sardı tüm bedenimi
Beni bırakıp gittiğin gün gibi
Hayal gibi rüya gibi
Sıcacık bir tebessüm soğuk bir kış ayında
Açan ani bir güneş gibi
Şiir gibi şarkı gibi sınımsızca geldin işte
Seninle dört mevsim hayalini kurarken
Hızlıca kaybolup bırakıp gittin işte
Şimdi tekrar dönsen
Bir çiçek gibi açar mıyım?
Unutabilir miyim bırakıp gidişini
Sevebilir miyim seni eskisi gibi?
Gözlerin gözlerime değse,
Duygulanır mıyım, etkilenir miyim hiç?
Karşılaştık dahi seninle bu şehirde
Dönüp de bakar mıyım sana?
Tanır mıyım seni hiç?
Siyah beyaz anılardaki bir şaka gibi
Gülüp geçerim sana
Sonra çekip giderim ordan
Tıpkı sessiz gidişin gibi
Zerrin AKDOĞAN

YOL

Oldum olası sevmedim yolları
Yollar, sevdiklerimizden ayrılmaktı.
Yollar, hüzüdü, gözyaşıydı.
Ayrılıkların başlangıcıydı.

Ama o yol
Seni bana getiren
Beni de sana götüren tek yoldu.
O yol seni görmemin nedeniydi

Bir insan bir yolu bu kadar mı sever?
Seninle geçirdiğim anlardı
Hayal kurduğum, sevdiğim tek yer
O yollardı
O yol,
Okuldan başlayıp bizim evin sokağına kadar giden
Tek yoldu

Emine BALTA

11-G 2765

VAZGEÇEMEDİĞİM SEVDİĞİM

Hayalinle yaşamak kadar gerçek,
Ellerin tutacak kadar uzaksın biliyorum.
Rüyalar kadar gizemli
Şarkılar kadar güzelsin.
Elimde elin gözümde gözün
Yüreğimde kor parçası,
Estin gidiyorsun yine.
Rengim soldu biçareyim
Ayrılık kokuyor burası.
Gafletimden mi yoksa.
Mani ol,
Ezdirme, kulun etme beni.
Nasıl acıyor yüreğim bir bilsen.

Yârim olmadan, yaram oldun.
İznim olmadan paşam oldun.
Neşemi, kalbimi beni bana ver yine
Ellerime, avuçlarıma sığdır beni
Derman kalmasa bile dizlerimde
Eğerim başımı yine.

Sanma ki senden var acı
En acılı tatlımsım sen
Ne de olsa sen vazgeçemediğimsin, sevdiğimsin.

ŞÜKRAN ÇELİK

11-C 4042

VAR OLUŞUN

Kalbimin her atışı seni ne kadar sevdiğimi temsil eder. Gözümden düşen her damla yaş seni ne kadar özlediğimi söyler. Yüzümdeki her gülücük bana verdiğin mutluluğu gösterir. İçimin her titreyişi bende uyandırdığın heyecanı anlatır. Uzaklara her dalışım beynimi ne kadar ele geçirdiğinin göstergesidir. Gözümü her kapatışında yüzünü görmem aşkına ne kadar inandığımı ifade eder. İşte bu nedenlerle söylediğin her sözcük beni umutlandırır ve gidişin beni katledecek kadar acıdır.

Şimdi görüyorum ki
Beynime ne çok hükmetmişsin
Düşüncelerimi, hislerimi ele geçirmişsin.
Hadi gel, gel de miladımızı kuralım,
Yani bir umut ve
Yeni bir ışıkla yola koyulalım.
Sensiz her şey sönük,
Her yer karanlık.
Etrafım
Doğmadan ölen umutlar çöplüğü...
Gel birlikte hayat bulalım,
Hadi gel, gel de miladımızı kuralım.

Pervin IŞIK

10/B 124

ALDIM YALNIZLIĞIMI GİDİYORUM

Aldım yalnızlığımı gidiyorum,

Gecenin karanlığına.

Hiç bitmeyecek,

Uzun bir gecenin yolculuğuna.

Ne yanımda dostum ne de sevgilim...

Sadece ben ve yalnızlığım...

Gecenin bitmeyen sarhoşluğu,

Beni loş eden şarabım...

Aldım yalnızlığımı gidiyorum,

Gecenin karanlığına.

Büşra DEMİR

11-H

AŞK YENİDEN

Sen gideli zincirler vurdum yüreeime ve prangalar bileklerime.

Güneş doğmayı unuttu, gönlümün ıssız penceresine

Dar, karanlık, boş sokaklardayım

Hala bir damla yaşın izleri var gözlerimde.

Yazını kaybetmiş bir sonbahar akşamında

Üşüyorum yine sensiz.

Ağzımı her açtığımda titretiyor dudağımı,

Titretiyor kalbimi soğuk.

Ve yokluğunun karmaşasında

Hasretle

Bekliyorum yollarını

Gece oldu son bir kere düşündüm seni,

Yattım.

Sabah oldu, yalnız bir güne daha dedim:

Merhaba.

Bu böyle devam edecek sen gelene kadar.

İzzet YALÇIN

11-D

NUSAYBIN EMİRE GÖZÜ ANADOLU LİSESİ AKŞAM YEMEĞİNDE BULUŞTU

Okulumuz tarafından düzenlenen akşam yemeğine Nusaybin Kaymakamı Sayın Haluk ÇAKMAK , Nusaybin İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Zeki CAN, okul aile birliği başkanı Sayın Adnan TUNÇALAN, Okul Müdürü Sayın Murat ENGİN, idareciler ve öğretmenler katıldı.

Emire Gözü Anadolu Lisesi öğretmen ve öğrencileri tarafından Enerji Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığının ortak düzenlediği ulusal kısa film yarışmasına hazırlanan; verimlilik temalı, engelli bir bireyin topluma kazandırılarak yaşam verimliliğinin artırılmasını konu alan, kısa filmin gösterimi yapıldı. Film gösteriminin ardından okulumuzun müzik öğretmenlerinin düzenlediği müzik dinletisi gerçekleştirildi.

Gecenin sonunda konuşma yapan Nusaybin İlçe Kaymakamı Sayın Haluk ÇAKMAK “ Burada büyük bir aile görüyorum, sizi burada bir arada görmek son derece güzel, sizin buradaki neşeniz öğrencilerinize de yansacaktır. Geceye katılan herkese teşekkür eder, bu tür etkinliklerin devamlı olmasını dilerim. “ dedi.

Emire Gözü Anadolu Lisesi olarak bizi yalnız bırakmayan kıymetli misafirlerimize teşekkür ederiz.

KISA FİLM

Nusaybin Emire Gözü Anadolu Lisesi, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü'nün verimlilik haftası için düzenlemiş olduğu verimlilik temalı fikir ve kısa film yarışmasına kısa film kategorisinde katılıp ilk on film içinde dereceye girmiştir. Yarışma kategorisindeki başlıklar;

1. Eğitimde, öğretimde verimlilik
2. Zamanı verimli kullanmak
3. Bilişim teknolojileri ve internetin verimlilik amaçlı kullanılması
4. Enerjinin verimli kullanımı
5. Günlük yaşamda engelli ortamların iyileştirilmesi
6. Bilinçli tüketici olmak, israfın önlenmesi

Nusaybin Emire Gözü Anadolu Lisesi 11. Sınıf öğrencisi Murat ACAT günlük yaşamda

engelli ortamların iyileştirilmesi temasına değinerek yönetmenliğini yaptığı “Eller ve Ayaklar” adlı kısa filminde engelli bireylerin yaşam içinde sıkışıp kalmalarını, farklı alanlarda diğer bireylerin gerisinde kalmalarını ve engelli bireylere yaşam alanları açmak için toplum bilincinin uyandırılması gerektiğini etkili bir dille anlatmıştır.

Eğlenceli ve heyecanlı çekimler sonrasında kurgu aşamasını da atlatan film, Türkiye genelinde resmi ve özel tüm ortaokullar ile lise ve dengi okulların öğrencilerinin katılımından oluşan yaklaşık 380 kısa film içinde Murat ACAT “Eller ve Ayaklar” adlı kısa filmiyle ilk on film içinde yer alma hakkını kazanmıştır.

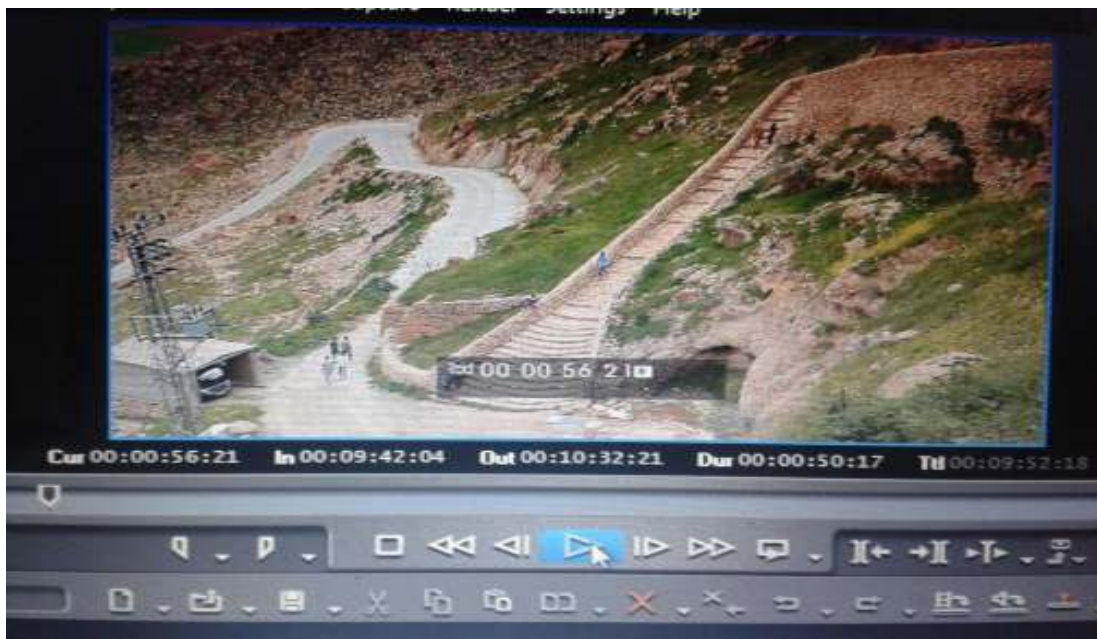
Emeği geçen öğretmenlerimize ve öğrencilerimize teşekkür ederiz.

ÜNİVERSİTE TANITIM FUARI

Son sınıf öğrencilerimiz geleceklelerini inşa eden kurumlardan üniversitelerin 7 Nisan'da Mardin Hilton Otel'de düzenlenen üniversite tanıtım fuarına Rehber Öğretmen Mehmet AYDOĞAN koordinatörlüğünde katıldı.

EMİRE GÖZÜ ANADOLU LİSESİ 2. GELENEKSEL HALI SAHA FUTBOL TURNUVASI

Emire Gözü Anadolu Lisesi 2. geleneksel halı saha futbol turnuvasını düzenlendi. Turnuvaya 11. sınıftan 20, 10. sınıftan 6, 9. sınıftan 10 olmak üzere 36 takım katıldı.

9. ve 10. sınıflar arasında 9-J sınıfı gruptan lider olarak çıkarken 11. sınıflar arasında da 11-G sınıfı lider oldu.

9-J ve 11-G karşılaşması sonrasında ise 11-G sınıfı okul şampiyonu oldu.

Abdülğani KAYA, Erhan OĞUZ, Hamdullah DEMİR, Hasan AKINCI, İdris AKURAN, Metin DURAK, Murat DOĞAN, Rıdvan AKIN, Vedat ÖZALP

YETENEK SINAVLARI

Yetenek sınavları her üniversitenin kendi bünyesinde düzenlediği, sanat ve tasarım gibi yaratıcılık ve spor becerisi gerektiren bölümlere öğrenci seçmek için uygulanan sınavlardır. Bu sınavlar her üniversite tarafından ayrı ayrı düzenlendiği ve uygulandığı için de her üniversite kendisinin düzenlediği yetenek sınavında farklı uygulamalar yapabilmektedir. Örneğin bir üniversite portfolyo ile öğrenci kabul ederken, bir başkası renk bilgisini ölçen bir sınav yapabilir, veya bir başkası perspektif bilgisini ölçen bir sınavla öğrenci kabul edebilir. Bundan dolayı öğrencilerin hangi üniversitenin hangi bölümüne başvuracağını önceden belirlemesi önemlidir.

Öğrencilerin yetenek sınavına girebilmeleri için YGS puan türlerinden birinden 180 taban puan almaları yeterlidir. Ancak her üniversitede aynı zaman da taban puanlarını değiştirme hakkına da sahiptir.

Her üniversite resim, müzik beden eğitimi gibi alanlarda yapacağı yetenek sınavlarını birden fazla aşamadan oluşturabilir. Bu sınavlara girmek isteyen kişi başvuru esnasında ya da daha önceki yılların başvuru şartlarını inceleyerek üniversitelerin nelere dikkat ettiğini belirleyip çalışmalarını şekillendirmelidir.

SINAVA HAZIRLANMAK...

Sınavlar birer formalite olarak yaşamımızın her evresinde yer alır. Bizim dikkat etmemiz gereken sınav endişesi ya da korkusu duymak değil, sınava hazırlanmakta geç kalmamak olmalıdır.

Sınavlara hazırlık sürecini 2 – 3 aya sıkıştırmak isteyen ve bu kısacık süreçte öğrenme ve başarıya çabasıyla gereksiz stres yaşayan tüm konservatuar sınavı adaylarının en az bir yıl önceden yetenek sınavlarına hazırlanmaları çok önemlidir.

Sınava hazırlık amaçlı kurslara da gidilebilir fakat bu süreyi 2-3 ay kalacak kadar daraltmamanızı yetenek sınavlarında nelere dikkat edildiğini unutmadan hazırlıklara en az bir yıl önceden başlayarak hareket etmeniz en doğrusu olacaktır.

Yetenek Sınavı İle Öğrenci Alınan Belli Başlı Bölümler:

Grafik Tasarım Bölümü, İletişim ve Tasarım (Görsel İletişim Tasarımı-Çizgi Film Animasyon) Bölümü, Heykel Bölümü, Resim Bölümü, Resim Öğretmenliği, Beden Eğitimi Öğretmenliği, Müzik Bölümü, Müzik Öğretmenliği vb.

Sevda KARADENİZ
Görsel Sanatlar Öğretmeni

BİR SANAT ETKİNLİĞİ: ŞİİR GECEMİZ...

2014- 2015 eğitim öğretim yılında sadece ders işleyip sınav yapmadık. Derslerimizin yanı sıra keyifli sanat etkinlikleri de gerçekleştirdik. Bu etkinliklerden biri 4 Mayıs 2015 tarihinde Mitanni Kültür Merkezi'nde yapılan şiir gecemiz oldu. Okulumuz Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenlerinden Sedat YAMAN ve Ümmü ELKAN'ın çalıştırdığı öğrencilerimiz okudukları şiirler ve söyledikleri şarkılarla bize şiir ve müzikle dolu keyifli bir akşam yaşattı.

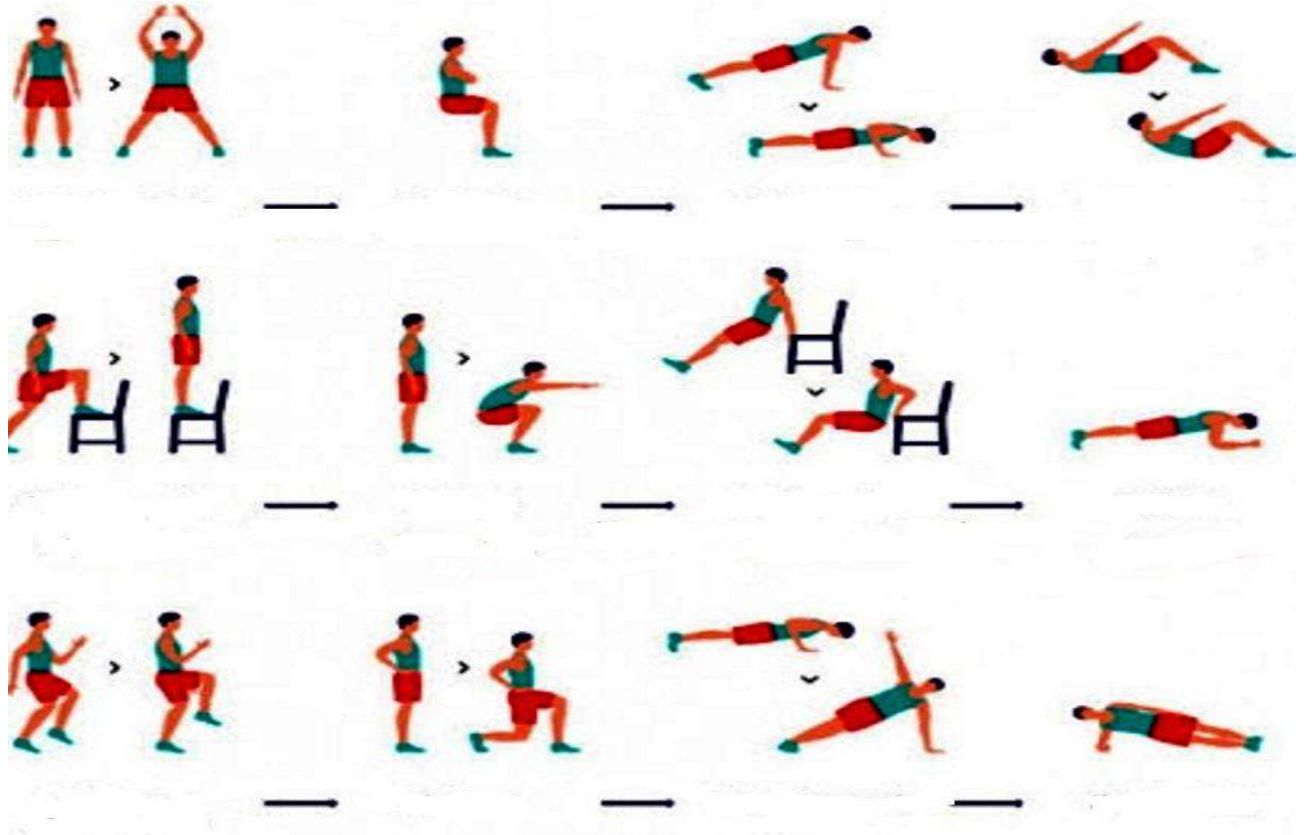
TİYATRO GÖSTERİMİZ

Emire Gözü Anadolu Lisesi öğrencileri 16 Mayıs 2015 tarihinde Mitanni Kültür Merkezi'nde sergiledikleri skeçlerle misafirlerin keyifli bir akşam geçirmesini sağladılar. Mizahi oyunların oynandığı gecede konuklar, günlük hayatımızda yer alan ve belki de ne kadar komik olduğunu fark etmediğimiz durumların mizahi yönlerini görme fırsatı buldular. Yoğun izleyici katılımının olduğu gecede Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenlerimiz Fatih Kılıç ve M. Sait Alp'in çalıştırdığı öğrencilerimiz performanslarını başarıyla sergilediler.

GÜNLÜK YAŞAM VE EGZERSİZ

Egzersiz, günlük yaşamımızın her alanında yararı olan, günlük yaşantı kondisyonumuzun artmasını sağlayan en önemli faktörlerden biridir. Böylece egzersiz kişinin günlük yaşamındaki işlerini zorlanmadan yapmasını sağlar. Gün içerisinde yaptığımız işlerimizden örnek verecek olursak uzun-yakın mesafe yürüme, merdiven çıkma, yük taşıma veya kaldırma... Günlük yapılacak basit egzersiz hareketleri kondisyonumuzun artmasını, kondisyonumuzun artması da günlük işlerimizde daha pratik olmamızı ve daha az yorulmamızı sağlayacaktır.

Egzersiz bireye sağladığı günlük yaşamdaki faydalarının yanında kişiyi hastalıklara ve fiziksel sakatlanmalara karşı koruma gibi çok önemli bir yararı da vardır. Son dönemlerde insanların hareketsiz yaşam tarzları kalp ve damar hastalıkları, tansiyon gibi hastalıkların oluşmasında etkili olmuştur. Ayrıca hareketsizliğin yayıldığı bu zamanda çokça karşılaşılan

sağlık sorunlarından biri de obezitedir. Bu tür rahatsızlıklar, egzersiz yapmanın ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Ve bu sağlık problemlerinin çözümünde egzersiz hareketlerinin yeri oldukça büyüktür.

Okul yıllarında ise yapılan egzersizin düzenli olarak yapılması durumunda bireyin ilerleyen hayatında daha sağlıklı, motivasyonunun daha yüksek olmasını sağlar. Ayrıca hedeflerini yılmadan gerçekleştirme güdüsü yüksek bireyler yetişmesinde de etkili olmaktadır.

(Günlük yaşamda odanızda da uygulayabileceğiniz pratik egzersizler. Her bir hareketi 30 saniye boyunca uygulayıp bir sonrakine geçmek için de 10 saniye beklemeniz yeterli.)

Serdal DOĞAN
Beden Eğitimi Öğretmeni

ARA SINIF ÖĞRENCİLERİ YAZ TATİLLERİNİ NASIL DEĞERLENDİRMELİ?

Merhaba sevgili gençler!

Bir genç için lise hayatı gençlik yıllarının 4 yıl süren uzun soluklu bir maratondur. Her maratonun sonunda bir bitiş çizgisi var olduğu gibi eğitim-öğretim yıllarının da bir sonu vardır. Bitiş çizgisine ulaşmak kadar bitirme başarısı da önemlidir. Eğitim-öğretim faaliyetleri döneminde de elde edilen bilgileri ölçen sınavlar yapılır. Bu sınavlar yerleştirme ya da sıralamaya dayalı sınavlardır. Bu sınavlar sizlerin bundan sonraki yaşamına bir bakıma yön verecek olan sınavlardır. Bu nedenle sizlerin daha şimdiden sınava hazırlık evresini düşünerek işi baştan sıkı tutması, sınav atmosferine girmesi gerekmektedir.

Sınavlara hazırlığı bir maraton koşusuna benzettiğimizi hatırlarsanız, bilirsiniz ki maraton koşuları çok uzun mesafelerden oluşur. Ve dikkat ettiğinizde görürsünüz ki hiçbir maraton koşucusu hiçbir zaman yüz metre koşucusu kadar hızlı değildir. Maraton koşan atletler maratonun ilk dakikalarından, maratonun son dakikalarına kadar yakın tempoda koşarlar. Ve sadece son metrelere geldiklerinde var güçlerini harcarlar. İşte bu örnekten yola çıkarak şunu söyleyebiliriz ki ara sınıf öğrencilerimizin yaptığı en büyük yanlışlardan biri de “daha sınava çok var” yanlısıyla sınava hazırlanmayı ertelemeleridir. Bu büyük bir yanlıdır. Çünkü hiç kimse maraton koşma niyetinde olan bir atletin maratonun ilk dakikalarında yürüdüğünü ve sonlarına doğru hızlanıp yarışmayı mükemmel bir dereceyle bitirdiğini görmemiştir.

Bu, nasıl olsa çalışırız mantığıyla sınava yaklaşan öğrenciler daha sonraları keşke ile başlayan bir çok cümle kurmaya da başlamaktadırlar. Yine kendi yaşamınıza bakıp daha önceki okul yıllarınızı düşündüğünüzde (ilkokul, ortaokul) zamanın ne kadar da çabuk geçmiş olduğunu göreceksiniz. Bütün bunlar gün gibi ortada iken 9.10. ve 11. Sınıf öğrencilerimiz bir an önce bu gerçekliğe uyanmak zorundadırlar.

Bir planlaması olmayan, zamanı önceden göremeyen öğrencinin; zaman daraldığında eli ayağı birbirine dolanacaktır. Ve unutmayınız ki “rotası belli olmayan gemiye hiçbir rüzgar yardım edemez”. Yine eğer bir öğrenci bütün bu tavsiyeleri 12.sınıfa bırakırsa takdir edersiniz ki bir yılda iyi bir çalışma ve iyi bir başarı ortaya koyamaz. Uzun bir mesafeyi yüz metre koşan atletler gibi koşmak zorunda kalacaklardır ki bu yöntemin çok da sağlıklı bir yöntem olmadığını sizler de kabul edersiniz. Bunun için her ara sınıf öğrencimizin bir üst sınıfa geçerken zamanının daralmaya başladığının farkına varması gerekmektedir.

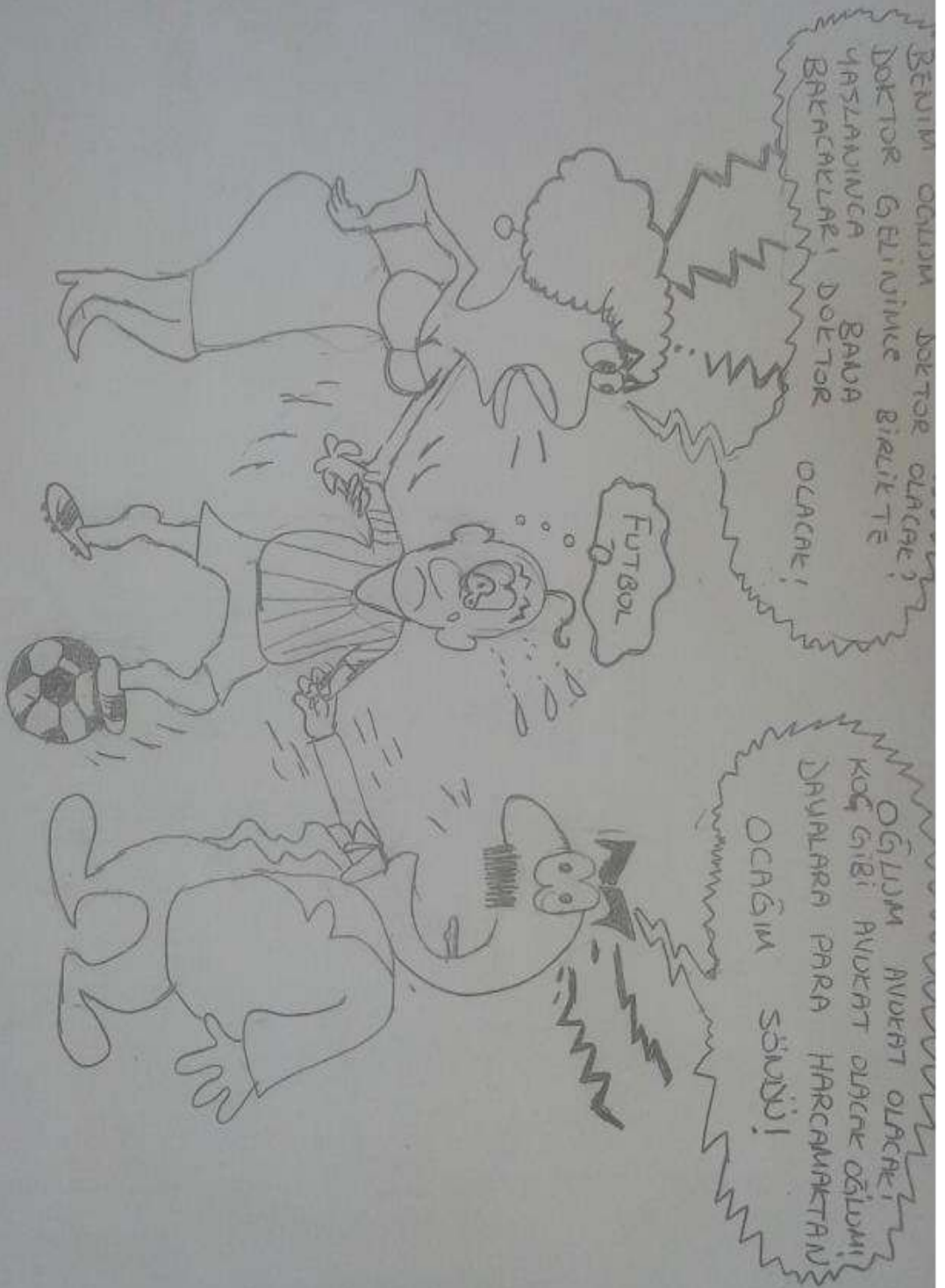
10.sınıfa geçen öğrenci yaz tatilinde hedefini belirler ve kendi alan dersleri ve ortak YGS müfredatındaki konuları yani 9.sınıf konularını tekrar ederse, 11.sınıfa geçmiş olan bir

öğrenci 9.ve 10.sınıf konularını tekrar etmeyi yaz tatili planlarının içine koyarsa, 12.sınıfa geçmiş bir öğrenci de 9.10.11.sınıf konularını kendince tekrar ederse sağlıklı bir süreç başlamış olacaktır. Zararın neresinden dönülürse kârdır, diyerek kaybedilen zaman telafi edilmelidir. Eğer son sınıfa geçtiyseniz zamanınız çok kıymetli bir hal almış olacaktır ve sakın zaman kaybetmeyin. Bu yaz tatilinden itibaren çalışmalarınızı başlatın. 12. sınıfa geldiğinizde de öğretmenlerinin yardımı ile hem geçmiş konuları tekrar etme imkanını hem de yeni konuları (12 sınıf konularını) daha rahat öğrenme imkanınız olacaktır. Bu yüzden öğrencilerimizin oldukça disiplinli, programlı, planlı ve sistematik bir şekilde çalışarak bütün bunları uygulaması ve başarılı olmak için çaba sarf etmesi gerekmektedir.

Verimli ders çalışma tekniklerini iyi bilen, zamanı iyi kullanan öz disiplini yüksek öğrenciler hedeflerine daha kolay varmışlar her zaman daha başarılı olmuşlardır. (Bu konular ile ilgili rehberlik servisinden yardım alabilirsiniz). Unutmayınız ki başarmak ancak azim, inanç, çok çalışma ve gayret ile mümkündür. Hepinize sağlık, mutluluk ve başarı dolu bir gelecek temenni eder esenlikler dilerim.

Mehmet AYDOĞAN

Psikolojik Danışman/Rehber Öğretmen

YGS'DEN ÖNCE

YGS'DEN SONRA

